

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
16 ΙΟΥΝΙΟΥ 1984

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
86

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1448. Κύρωση της Προξενικής Σύμβασης μεταξύ της 'Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας. 1
1449. Κύρωση Συμφωνίας 'Εμπιστοσύνης Ναυτολίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της 'Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας. 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1448

Κύρωση της Προξενικής Σύμβασης μεταξύ της 'Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο πρῶτον.

Κυρώνεται καὶ ἔχει τὴν ἰσχύ πού ὀρίζει τὸ ἄρθρο 28 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἡ Προξενικὴ Σύμβαση μεταξύ τῆς 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας, πού υπογράφηκε στὴν Ἀθήνα στίς 6 Ἰουλίου 1982, τῆς ὁποίας τὸ κείμενο σὲ πρωτότυπο στὴν ἐλληνικὴ καὶ γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΠΡΟΞΕΝΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία καὶ ἡ Γερμανικὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία, ἐπιθυμῶντες νὰ ρυθμίσουν τὶς προξενικὰς τοὺς σχέσεις καὶ νὰ συμβάλουν ἐπὶ τὴν ἐνίσχυση τῆς ἀνάπτυξης τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν, ἀποφάσισαν νὰ συνάψουν τὴν παρούσα προξενικὴ Σύμβασιν καὶ γιὰ τὸ σκοπὸν αὐτὸ διόρισαν σὺν πληρεξουσίοις τοὺς:

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας:

Τὴν Α.Ε. κ. Γιάννη Χαραλαμπίδου, Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας:

Τὴν Α.Ε. κ. OSKAR FISCHER, Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας, οἱ ὅποιοι, ἀφ' οὗ ἀντάλλαξαν τὰ ἀντίστοιχα πληρεξούσια ἔγγραφα τοὺς, πού δρέθησαν σὲ ἀπόλυτῃ τάξει, συμφώνησαν τὶς ἀκόλουθες διατάξεις:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Ὁρισμοί.

Ἄρθρο 1.

1) Γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσας Σύμβασης, εἰ ἀκόλουθοι ὅροι νοοῦνται ὅπως προσδιορίζεται παρακάτω:

1. ὁ ὅρος «προξενικὴ ἀρχή» σημαίνει: κάθε γενικὸ προξενεῖο, προξενεῖο, ὑποπροξενεῖο καὶ κάθε προξενικὸ πρᾶκτορεῖο.

2. ὁ ὅρος «προξενικὴ περιφέρεια» σημαίνει τὴν περιοχὴ τὴν ὁποία ἡ προξενικὴ ἀρχὴ μπορεῖ νὰ ἀσκήσῃ προξενικὰ καθήκοντα.

3. ὁ ὅρος «ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς» σημαίνει: τὸ ἐπιφορτισμένον ἀπὸ τὸ Κράτος ἀποστολῆς πρόσωπο γιὰ τὴν διεύθυνση τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

4. ὁ ὅρος «προξενικὸς λειτουργὸς» σημαίνει: κάθε πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, πού εἶναι ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν ἀσκηση προξενικῶν καθηκόντων.

5. ὁ ὅρος «προξενικὸς ὑπάλληλος» σημαίνει: κάθε πρόσωπο πού ἀσκήσῃ διοικητικὰ, τεχνικὰ ἢ ὑπηρεσιακὰ καθήκοντα στὴν προξενικὴ ἀρχή.

6. ὁ ὅρος «μέλος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς» σημαίνει: κάθε προξενικὸν λειτουργὸν καὶ κάθε προξενικὸν ὑπάλληλον.

7. ὁ ὅρος «μέλος τῆς οἰκὸγένειας» σημαίνει: τὸ σύζυγόν, τὰ παιδιὰ, τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα τοῦ μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καθὼς καὶ ἐκείνους τοῦ συζύγου, μὲ τὴν προϋπόθεσιν τὰ πρόσωπα αὐτὰ νὰ συγκατοικοῦν μαζί του καὶ νὰ διαδίδουν δαπάναις του.

8. ὁ ὅρος «προξενικοὶ χώροι» σημαίνει: τὰ κτίρια ἢ τμήματα τῶν κτιρίων καὶ τὸ συνεχόμενον μὲ αὐτὰ οἰκόμενον, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ὅποισδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης.

9. ὁ ὅρος «προξενικὰ ἀρχεῖα» σημαίνει: τὴν ἐπίσημην ἀλληλογραφίαν, τὸ ὑλικὸν κρυπτογράφησης καὶ κωδικοποίησης, ἔγγραφα, βιβλία καὶ τεχνικὰ μέσα ἐργασίας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, καθὼς καὶ τὰ ἐπιπλά πού προορίζονται γιὰ τὴ φύλαξιν ἢ τὴν προστασίαν τοὺς.

10. ὁ ὅρος «ἐπίσημη ἀλληλογραφία» σημαίνει: κάθε ἀλληλογραφία σχετικὴ μὲ τὴν προξενικὴ ἀρχή καὶ τὶς ἀρμοδιότητές της.

11. ὁ ὅρος «πλῆρες τοῦ Κράτους ἀποστολῆς» σημαίνει: κάθε πλῆρες, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ προξενικά, πού δικαιούται νὰ φέρῃ σημαία τοῦ Κράτους ἀποστολῆς.

12. ὁ ὅρος «ἀεροσκάφος τοῦ Κράτους ἀποστολῆς» σημαίνει: κάθε ἀεροσκάφος τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας πού δικαιοῦται νὰ φέρῃ τὸ σῆμα πού δεῖχνει, ὅτι: ἀνήκει στὸ Κράτος ἀποστολῆς καὶ ὅτι: εἶναι ἐγγεγραμμένο στὰ μητρώα τοῦ Κράτους αὐτοῦ.

2) Τὸ Κράτος διαμονῆς θεωρεῖ καὶ μεταχειρίζεται σὺν νομικῇ πρόσωπα τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ἐκεῖνα πού ἰδρύθηκαν σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ πού ἔχουν τὴν ἑδρὰ τοὺς σὲ αὐτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

Ἐγκατάσταση προξενικῶν ἀρχῶν, διορισμὸς καὶ ἀνάκληση μελῶν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρο 2.

1) Μία προξενικὴ ἀρχὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἐγκατασταθεῖ στὸ ἔδαφος τοῦ Κράτους διαμονῆς παρὰ μόνον μὲ τὴ συναίνεσιν τοῦ Κράτους αὐτοῦ.

2) Ἡ ἑδρὰ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἡ τάξις καὶ ἡ προξενικὴ της περιφέρεια, καθὼς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, συμφωνοῦνται μεταξὺ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Δὲν μποροῦν νὰ γίνουν μεταγενέστερες τροποποιήσεις ἀπὸ τὸ Κράτος ἀποστολῆς, παρὰ μόνον μὲ τὴ συναίνεσιν τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρο 3.

1) Τὸ Κράτος ἀποστολῆς λαμβάνει τὴ διαβεβαίωση, μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδὸ, ὅτι: τὸ πρόσωπο πού σκοπεύει νὰ διορίσῃ ἀρχηγὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἔχει λάβει τὴ συναίνεσιν τοῦ Κράτους διαμονῆς.

2) Τὸ Κράτος ἀποστολῆς διὰβιβάζει: μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδὸ στὸ Κράτος διαμονῆς τὸ προξενικὸν δίπλωμα ἢ ἄλλο παρόμοιον ἔγγραφο σχετικὸ μὲ τὸν διορισμὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς. Αὐτὰ ἀναγράφουν τὸ ἐπώνυμον καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὴν τάξιν του καθὼς καὶ τὴν ἑδρὰ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τὴν προξενικὴν περιφέρειαν.

3) Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δὲν μπορεῖ νὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του παρὰ μόνον μετὰ τὴν ἐκδῶσιν ἀπὸ τὸ Κράτος διαμονῆς τοῦ ἐκτελεστήριον ἐγγράφου ἢ ἄλλης παρόμοιας ἀδείας. Τὸ ἐκτελεστήριον ἔγγραφο ἐκδίδεται τὸ ταχύτερον δυνατὸ. Ἀναμεινόντας τὴν ἐκδῶσιν τοῦ ἐκτελεστήριου ἐγγράφου, τὸ Κράτος διαμονῆς μπορεῖ νὰ ἐπιτρέψῃ στὸν ἀρχηγὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς νὰ ἀσκήσῃ προσωρινὰ τὰ καθήκοντά του. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσιν, ἐφαρμόζονται: οἱ διατάξεις τῆς παρούσας Σύμβασης.

Ἄρθρο 4.

1) Ἄν γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς κωλύεται νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του ἢ ἂν ἡ προξενικὴ ἀρχὴ εἶναι προσωρινὰ κενή, τὸ Κράτος ἀποστολῆς μπορεῖ νὰ ἐμπιστευτεῖ τὴν προσωρινὴν διεύθυνση τῆς προξενικῆς ἀρχῆς σὲ προξενικὸν λειτουργὸν τῆς ἰδίας ἀρχῆς ἢ μίαν ἀπὸ τὶς ἄλλες προξενικὰς τοῦ ἀρχῆς πού βρίσκονται στὸ Κράτος διαμονῆς ἢ σὲ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς τοῦ ἀποστολῆς στὸ Κράτος διαμονῆς. Τὸ Κράτος ἀποστολῆς ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ ἐκ τῶν προτέρων τὸ Κράτος διαμονῆς μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδὸ.

2) Τὸ ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν προσωρινὴν διεύθυνση τῆς προξενικῆς ἀρχῆς πρόσωπο ἀπολαμβάνει τὰ ἴδια δικαιώματα, προνόμια καὶ ἀσυλίας πού ἡ παρούσα σύμβασις χορηγεῖ στὸν ἀρχηγὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

3) Ὅταν μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ Κράτους ἀποστολῆς εἶναι ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν προσωρινὴν διεύθυνση τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὰ διπλωματικά του προνόμια καὶ οἱ ἀσυλίας δὲν θίγονται.

"Άρθρο 5.

Τὸ Κράτος ἀποστολῆς γνωστοποιεῖ, μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδὸ, στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς:

1. Τὸ διορισμὸ ἢ τὴν ἀνάληψη καθηκόντων μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὸ ἐπίθετο καὶ τὰ ὀνόματά του καὶ τὴν ἀρμοδιότητά του στὴν προξενικὴ ἀρχή, τὴν ἡμερομηνία ἀφίξης καὶ ὁριστικῆς ἀναχώρησής ἢ τὴ λήξη τῆς ὑπηρεσίας του καὶ ὅλες τὶς ἄλλες μεταβολές σχετικὰ μὲ τὴν κατάστασή του, πού ἐπῆλθαν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν του στὴν προξενικὴ ἀρχή.

2. Τὴν ἡμερομηνία ἀφίξης καὶ ὁριστικῆς ἀναχώρησής τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ ἐνδεχομένως τὸ γεγονός ὅτι ἕνα πρόσωπο γίνεταί μέλος τῆς οἰκογένειας ἢ χάνει αὐτὴ τὴν ιδιότητα.

3. Τὴν ἀνάληψη καὶ τὴ λήξη ὑπηρεσίας προξενικοῦ ὑπαλλήλου πού εἶναι: ὑπάκουος τοῦ Κράτους διαμονῆς ἢ πού διαμένει μόνιμα στὸ Κράτος αὐτό.

"Άρθρο 6.

1) Τὸ Κράτος διαμονῆς ἐκδίδει δωρεὰν σὲ κάθε μέλος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς πού δὲν εἶναι ὑπάκουος ἢ μόνιμος κάτοικος τοῦ Κράτους διαμονῆς δελτίο πού φέρει φωτογραφία καὶ πού βεβαιώνει τὴν ταυτότητά του καὶ τὴν ιδιότητά του σὰν μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

2) Ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται: **MUTATIS MUTANDIS** στὰ μέλη τῆς οἰκογένειας.

"Άρθρο 7.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς πρέπει νὰ εἶναι ὑπάκουος τοῦ Κράτους ἀποστολῆς πού νὰ μὴν εἶναι οὔτε ὑπάκουος οὔτε μόνιμος κάτοικος τοῦ Κράτους διαμονῆς.

"Άρθρο 8.

Τὸ Κράτος διαμονῆς μπορεῖ, ἀνὰ πάσα στιγμή καὶ χωρὶς νὰ ὀφείλει νὰ γνωρίσει τοὺς λόγους τῆς ἀπόφασής του, νὰ πληροφορήσῃ γραπτῶς καὶ μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδὸ τὸ Κράτος ἀποστολῆς ὅτι προτίθεται νὰ ἀποσύρει τὸ ἐκτελεστήριο ἢ ἄλλη παρόμοια ἐξουσιοδότηση ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ ὅτι ἕνα μέλος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δὲν εἶναι ἀποδεκτό.

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσιν τὸ Κράτος ἀποστολῆς ὀφείλει νὰ ἀνακαλέσῃ: τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον ἢ νὰ θέσῃ τέλος στὰ καθήκοντά του στὴν προξενικὴ ἀρχή.

Ἄν τὸ Κράτος ἀποστολῆς παραλείψῃ νὰ ἐκτελέσῃ: τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴ μέσα σὲ εὐλογη προθεσμία, τὸ Κράτος διαμονῆς μπορεῖ, στὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, νὰ ἀποσύρει τὸ ἐκτελεστήριο ἢ τὴν ἐξουσιοδότηση ἢ στὴν περίπτωσιν κάθε ἄλλου μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς: νὰ πᾶσιν νὰ τοῦ ἀναγνωρίξῃ: αὐτὴ τὴν ιδιότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

Διευκολύνσεις, προνόμια καὶ ἀσυλίες.

"Άρθρο 9.

1) Τὸ Κράτος διαμονῆς μεταχειρίζεται τοὺς προξενικοὺς λειτουργοὺς μὲ τὸν ὀφειλόμενον σὲ αὐτοὺς σεβασμὸ καὶ παίρνει ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ: τὴν ἀποτελεσματικὴ ἀσκηση τῶν καθηκόντων τους.

2) Τὸ Κράτος διαμονῆς φροντίζει ὥστε τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς νὰ μποροῦν νὰ ἀπολαμβάνουν τὶς διευκολύνσεις, προνόμια καὶ ἀσυλίες πού προβλέπονται: στὴν παρούσα Σύμβαση.

"Άρθρο 10.

Σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς, τὸ Κράτος ἀποστολῆς μπορεῖ νὰ ἀποκτᾷ, νὰ μισθώνει:

ἢ νὰ χρησιμοποιεῖ τοὺς προξενικοὺς χώρους, τὴν κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τὶς κατοικίες τῶν μελῶν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

Ἄν παρίσταται ἀνάγκη, τὸ Κράτος ἀποστολῆς δὲ ἔχει τὴν ὑποστήριξη τοῦ Κράτους διαμονῆς.

"Άρθρο 11.

1) Ὁ θυρεὸς τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἐπιγραφή πού προσδιορίζει τὴν προξενικὴ ἀρχή καὶ πού συντάσσεται: στὴ γλώσσα τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς μποροῦν νὰ τοποθετοῦνται πάνω στὸ κτίριο πού κατέχει: ἡ προξενικὴ ἀρχή.

2) Ἡ ἐθνικὴ σημαία τοῦ Κράτους ἀποστολῆς μπορεῖ νὰ ὑψώνεται στὸ κτίριο πού κατέχει ἡ προξενικὴ ἀρχή καὶ στὴν κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

3) Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς μπορεῖ νὰ ὑψώνει: τὴν ἐθνικὴ σημαία τοῦ Κράτους ἀποστολῆς στὰ ὀχήματα πού χρησιμοποιεῖ στὴν ἀσκηση τῶν καθηκόντων του.

"Άρθρο 12.

1) Τὸ Κράτος διαμονῆς λαμβάνει: ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ τὴ διασφάλισιν τῆς προστασίας τῶν προξενικῶν χώρων. Οἱ προξενικοὶ χώροι πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ σύμφωνα μὲ τὸ χαρακτῆρα καὶ τὶς ἀρμοδιότητες τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

2) Οἱ προξενικοὶ χώροι καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς εἶναι ἀπαράβιαστοι. Χωρὶς τὴ συναίνεση τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ἢ προσώπου ἐξουσιοδοτημένου ἀπ' αὐτοὺς, οἱ ἀρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς δὲν μποροῦν νὰ εἰσέλθουν οὔτε τοὺς προξενικοὺς χώρους οὔτε στὴν κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

"Άρθρο 13.

Τὰ προξενικά ἀρχεῖα εἶναι ἀπαράβιαστα κατὰ πάντα χρόνα καὶ ὁποδῆποτε καὶ ἂν βρίσκονται.

"Άρθρο 14.

1) Ἡ προξενικὴ ἀρχή ἔχει: τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὴν Κυβέρνησιν τῆς, τὴ διπλωματικὴ ἀποστολὴ καὶ τὶς ἄλλες προξενικὲς ἀρχὲς τοῦ Κράτους ἀποστολῆς πού βρίσκονται στὸ Κράτος διαμονῆς. Ἡ προξενικὴ ἀρχή μπορεῖ νὰ χρησιμοποιοῖ: ὅλα τὰ συνήθη μέσα ἐπικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ταχυδρομῶν, τὸ διπλωματικὸ καὶ προξενικὸ σάκκο καὶ τὰ καθυποχρεωμένα ἢ κρυπτογραφημένα μηνύματα. Ἡ προξενικὴ ἀρχή δὲν μπορεῖ νὰ ἐγκαταστήσῃ: καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ: ἀτύρματο πομπὸ παρά μόνο μὲ τὴ συγκατάθεσιν τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἡ προξενικὴ ἀρχή ὀφείλει νὰ πληρώνει τὰ ἴδια τέλη μὲ τὴ διπλωματικὴ ἀποστολὴ γιὰ τὴ χρῆσιν δημόσιων μέσων ἐπικοινωνίας.

2) Ἡ ἐπίσημη ἀλληλογραφία τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ ὁ προξενικὸς σάκκος εἶναι ἀπαράβιαστοι καὶ δὲν μποροῦν οὔτε νὰ ἀνοιχθῶν οὔτε νὰ παρακρατηθῶν ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς. Ὁ προξενικὸς σάκκος πρέπει νὰ φέρει εὐδιάκριτες ἐξωτερικὲς ἐνδείξεις τοῦ χαρακτῆρα του. Δὲν μπορεῖ νὰ περιέχει: παρά μόνο τὴν ἐπίσημην ἀλληλογραφία καὶ ἀντικείμενα πού προορίζονται γιὰ ὑπηρεσιακὴ χρῆσιν. Παρὰ ταῦτα, ἐὰν οἱ ἀρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς ἔχουν σοβαροὺς λόγους νὰ πιστεύουν ὅτι ὁ προξενικὸς σάκκος περιλαμβάνει: ἀντικείμενα ἄλλα ἀπὸ τὴν ἐπίσημην ἀλληλογραφία ἢ ἀπὸ ἀντικείμενα πού προορίζονται γιὰ ὑπηρεσιακὴ χρῆσιν, μποροῦν νὰ ζητήσουν νὰ ἐπιστραφῇ ὁ σάκκος στὸν τόπο προέλευσός του.

3) Τὸ κράτος διαμονῆς χορηγεῖ στὸν προξενικὸ ταχυδρομὸ, πού εἶναι κάτοχος ἐπίσημου ἐγγράφου πού βεβαιώνει τὴν ιδιότητα

τητά του και πού καθορίζει τον αριθμό των δεμάτων που απαρτίζουν τον προξενικό σάκκο, τα ίδια δικαιώματα, προνόμια και ασυλίες που χορηγεί στον διπλωματικό ταχυδρόμο του Κράτους αποστολής. Το ίδιο ισχύει και για τον AD HOC προξενικό ταχυδρόμο, του οποίου τα δικαιώματα, προνόμια και ασυλίες παρά ταύτα λήγουν μετά την παράδοση του προξενικού σάκκου στον παραλήπτη.

4) Ο προξενικός σάκκος μπορεί να παραδοθεί στον κυβερνήτη αεροσκάφους ή στον πλοίαρχο πλοίου. Ο κυβερνήτης ή ο πλοίαρχος πρέπει να είναι εφοδιασμένος με επίσημο έγγραφο που να προσδιορίζει τον αριθμό των δεμάτων που απαρτίζουν τον προξενικό σάκκο· δεν θεωρείται πάντως προξενικός ταχυδρόμος.

Σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις περί ασφαλείας, η προξενική αρχή μπορεί να επιφορτίσει ένα μέλος της προξενικής αρχής να παραλάβει τον προξενικό σάκκο απ' ευθείας από τον κυβερνήτη του αεροσκάφους ή τον πλοίαρχο πλοίου του Κράτους αποστολής ή να του τον επιδώσει.

Άρθρο 15.

1) Ο αρχηγός της προξενικής αρχής απολαμβάνει του απαραβίαστου τού προσώπου του. Δεν μπορεί να συλληφθεί προσωρινά ούτε να κρατηθεί ούτε να υποστεί οποιασδήποτε άλλης μορφής περιορισμό της προσωπικής του ελευθερίας στο Κράτος διαμονής.

2) Ο αρχηγός της προξενικής αρχής απολαμβάνει ποινικής έτεροδικίας στο Κράτος διαμονής. Απολαμβάνει επίσης αστικής και διοικητικής έτεροδικίας στο Κράτος διαμονής, εκτός αν πρόκειται για άστική αγωγή:

1. που αφορά στην ιδιωτική ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο Κράτος διαμονής, εκτός αν η περιουσία αυτή χρησιμοποιείται για προξενικούς σκοπούς, για λογαριασμό του Κράτους αποστολής·

2. που αφορά κληρονομικές υποθέσεις στις οποίες ενεργεί όχι για λογαριασμό του Κράτους αποστολής, αλλά ιδιωτικά, εάν εκτελεστικής διαθήκης, κηδεμόνας διαθήκης, κληρονόμος ή κληροδόχος·

3. σχετικά με ελεύθερο επάγγελμα ή με οποιαδήποτε βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα, που ασκεί στο Κράτος διαμονής εκτός των υπηρεσιακών του καθηκόντων·

4. που προκύπτει από συμβάσεις που συνήψε, χωρίς να ενεργήσει ρητά ή σιωπηρά σαν εντολοδόχος του Κράτους αποστολής·

5. έγερθείσα από τρίτο για ζημία που προέκυψε από ατύχημα που προκλήθηκε στο Κράτος διαμονής από μεταφορικό μέσο.

3) Κανένα εκτελεστικό μέτρο δεν μπορεί να ληφθεί ως προς τον αρχηγό της προξενικής αρχής, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παρ. 2) και με την προϋπόθεση να μπορεί να γίνει ή εκτελεστεί χωρίς να θιγεί το απαραβίαστο του προσώπου του ή της κατοικίας του.

Άρθρο 16.

1) Οι προξενικοί λειτουργοί, πλην του αρχηγού της προξενικής αρχής, και οι προξενικοί υπάλληλοι δεν υπόκεινται σε ποινική, άστική και διοικητική έτεροδικία στο Κράτος διαμονής όταν αφορά τις πράξεις που εκτελέστηκαν κατά την άσκηση των υπηρεσιακών τους καθηκόντων, εκτός αν πρόκειται για άστική αγωγή:

1. που προκύπτει από σύμβαση που συνήψαν χωρίς να ενεργήσουν ρητά ή σιωπηρά για λογαριασμό του Κράτους αποστολής·

2. έγερθείσα από τρίτο για ζημία που προέκυψε από ατύχημα που προκλήθηκε από μεταφορικό μέσο στο Κράτος διαμονής.

2) Οι προξενικοί λειτουργοί, πλην του αρχηγού της προξενικής αρχής, και οι προξενικοί υπάλληλοι δεν μπορούν να συλληφθούν προσωρινά ούτε να κρατηθούν ούτε να υποστούν οιασδήποτε άλλης μορφής περιορισμό της προσωπικής τους ελευθερίας στο Κράτος διαμονής, εκτός αν κατηγορούνται από τις αρμόδιες δικαστικές αρχές του Κράτους αυτού ότι έχουν διαπράξει εκ προθέσεως αδίκημα για το οποίο η νομοθεσία του Κράτους διαμονής προβλέπει στερητική της ελευθερίας ποινή πέντε ετών ή πιο άστερη ποινή ή αν έχουν καταδικαστεί δυνάμει δικαστικής απόφασης που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου.

3) Σε περίπτωση κινήσεως ποινικής διαδικασίας κατά προξενικού λειτουργού, πλην του αρχηγού της προξενικής αρχής, ή διεξαγωγή της πρέπει να γίνει με τον φειδόμενο εξ αιτίας της επίσημης θέσεώς του σεβασμό και με τρόπο που να παρενοχλεί το λιγότερο δυνατό την άσκηση των προξενικών καθηκόντων.

Άρθρο 17.

1) Μέλος προξενικής αρχής μπορεί να κληθεί να καταθέσει σαν μάρτυρας από τα δικαστήρια ή άλλες αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής. Παρά ταύτα, δεν υποχρεούται να καταθέσει πάνω σε θέματα που έχουν σχέση με την άσκηση των επίσημων καθηκόντων του ούτε να προσκομίσει έγγραφα της επίσημης αλληλογραφίας και άλλα σχετικά έγγραφα ή αντικείμενα ούτε να καταθέσει σαν έμπειρογνώμονας πάνω στο δίκαιο του Κράτους αποστολής.

2) Αν το μέλος της προξενικής αρχής αρνηθεί να παρουσιαστεί να καταθέσει σαν μάρτυρας, κινεία καταναγκαστικού μέτρου ή κώρωση δεν είναι δυνατό να ληφθεί εναντίον του.

3) Τα δικαστήρια ή άλλες αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής, που ζητούν τη μαρτυρική κατάθεση ενός προξενικού λειτουργού, πρέπει να παίρνουν τα κατάλληλα μέτρα για να μην τον παρεμποδίσουν στην άσκηση των καθηκόντων του. Οι μαρτυρικές καταθέσεις, προφορικές ή γραπτές, μπορούν να δίδονται στην προξενική αρχή ή στην κατοικία προξενικού λειτουργού.

4) Η παράγραφος (1) του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται MUTATIS MUTANDIS στα μέλη της εισηγμένου μέλους της προξενικής αρχής.

Άρθρο 18.

1) Το Κράτος αποστολής μπορεί να παραιτηθεί από τα προνόμια και τις ασυλίες που προβλέπονται στα άρθρα 15, 16 και 17. Σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση ή παραίτηση πρέπει να είναι ρητή και να ανακοινώνεται γραπτώς στο Κράτος διαμονής.

2) Εάν μέλος της προξενικής αρχής που απολαύει έτεροδικίας κινήσει διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου, δεν δικαιούται να επικαλεστεί την έτεροδικία έναντι κάθε αίτησης ανταγωγής άμεσα συνδεδεμένης μετά της κυρίας αγωγής.

3) Η παραίτηση από ασυλία για αγωγή δεν θεωρείται ότι συνεπάγεται την παραίτηση από την ασυλία όταν αφορά την εκτέλεση απόφασης, για την οποία άπαιτείται χωριστή παραίτηση.

Άρθρο 19.

Τα μέλη της προξενικής αρχής και τα μέλη της οικογενείας τους απαλλάσσονται, στο Κράτος διαμονής, από κάθε προσωπική υπηρεσία και κάθε υπηρεσία δημόσιας συμφέροντος οποιασδήποτε μορφής.

Άρθρο 20.

Τα μέλη της προξενικής αρχής και τα μέλη της οικογενείας τους δεν υπόκεινται στις υποχρεώσεις που προβλέπονται από τους νόμους και κανονισμούς του Κράτους διαμονής σε θέματα έγγραφης σε μητρώα και άδειας διαμονής, που εφαρμόζονται στα πρόσωπα που δεν είναι υπήκοοι του Κράτους διαμονής.

"Άρθρο 21.

1) Τὸ Κράτος διαμονῆς δὲν ἐπιβάλλει τέλη καὶ φόρους, ἐθνικούς, τοπικούς καὶ κοινοτικούς:

1. στοὺς προξενικούς χώρους καὶ τὴν κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἂν ἀνήκουν κατὰ κυριότητα στὸ Κράτος ἀποστολῆς, μισθώθηκαν στὸ ὄνομα τοῦ ἢ ἂν χρησιμοποιοῦνται ἀπ' αὐτοῦ.

Τοῦτο ἐφαρμόζεται ἐπίσης στὴν κτήση τῶν μνημενισθῶν ἀκινήτων, μὲ τὴν προϋπόθεση τὸ Κράτος ἀποστολῆς νὰ τὰ ἀποκτᾷ ἀπολυτελικά γιὰ προξενικούς σκοπούς.

2. στὴν κυριότητα, κυριότητὴ ἢ στὴ χρήση τῶν κλημάτων ἀγαθῶν ἀπὸ τὸ Κράτος ἀποστολῆς, ποὺ προορίζονται ἀπολυτελικά γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

2) Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν κληρωκὴ παρασχεθεῖσων ὑπηρεσιῶν.

3) Οἱ ἀλλαγές ποὺ προβλέπονται στὴν παράγραφο (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται στοὺς φόρους καὶ τὰ τέλη, πλὴν σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς ἐπιβάλλουν τὸ πρόσωπο ποὺ συνεβλήθη μὲ τὸ Κράτος ἀποστολῆς ἢ μὲ τὸ πρόσωπο ποὺ ἐνεργεῖ ἐπ' ὀνόματι τοῦ.

"Άρθρο 22.

1) Τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τους ἀπαλλάσσονται ἀπὸ ὅλα τὰ τέλη καὶ τοὺς φόρους, ἐθνικούς, τοπικούς καὶ κοινοτικούς, πλὴν:

1. τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ τελῶν, φύσεως τέτοιας, ποὺ συνήθως συμπεριλαμβάνονται στὴν τιμὴ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν.

2. τῶν φόρων καὶ τελῶν σὲ ἰδιωτικὴ ἀκίνητη περιουσία ποὺ βρίσκεται στὸ Κράτος διαμονῆς.

3. τῶν δικαιωμάτων κληρονομίας καὶ μεταβίβασης σὲ περιουσιακά στοιχεῖα ποὺ βρίσκονται στὸ Κράτος διαμονῆς μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς διάταξης ποὺ προβλέπεται στὴν παράγραφο (2).

4. τῶν φόρων καὶ τελῶν σὲ ἰδιωτικὰ εἰσοδήματα ποὺ ἔχουν τὴν πηγὴ τους στὸ Κράτος διαμονῆς καὶ στὰ περιουσιακά στοιχεῖα ποὺ βρίσκονται σ' αὐτό.

5. τῶν φόρων, δικαιωμάτων καὶ τελῶν σὲ ἀμοιβές γιὰ παρασχεθείσες ἰδιωτικὲς ὑπηρεσίες.

6. τῶν τελῶν πρωτοκολλήσεως, δικαστικῶν τελῶν, τελῶν ἐπικύρωσης, ὑποθήκης καὶ χαρτοσήμου.

2) Σὲ περίπτωση θανάτου μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας του, τέλη καὶ φόροι μεταβίβασης, ἐθνικοί, τοπικοί καὶ κοινοτικοί, δὲν θὰ ἐπιβάλλονται στὴν κίνητὴ περιουσία τῆς οἰκίας ἢ παρουσίας τοῦ Κράτος διαμονῆς ὀφειλόμεν ἀποκλειστικὰ στὴν παρουσία τοῦ ἀποθνήσκοντος σ' αὐτὸ τὸ Κράτος μὲ τὴν ἰδιότητα μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας του.

Τὸ Κράτος διαμονῆς ἐπιτρέπει τὴν ἐξαγωγή τῆς κίνητης περιουσίας τοῦ ἀποθνήσκοντος, πλὴν ἐκείνης ποὺ ἀποκτήθηκε στὸ Κράτος διαμονῆς καὶ ποὺ ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ἀπαγόρευσης γιὰ ἐξαγωγή.

"Άρθρο 23.

1) Σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς του, τὸ Κράτος διαμονῆς ἐπιτρέπει τὴν εἰσοδὸ καὶ τὴν ἐξοδὸ καὶ χορηγεῖ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ κάθε δασμῷ, τέλει καὶ ἄλλες συναφεῖς οικονομικὰς εἰσφορὰς, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἐξοδα ἀποθήκευσης, μεταφοράς καὶ τὰ ἐξοδα τὰ σχετικὰ μὲ παρόμοιες ὑπηρεσίες γιὰ:

1. τὰ ἀντικείμενα ποὺ προορίζονται γιὰ ἐπίσημη χρῆση τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, συμπεριλαμβανομένων τῶν αὐτοκινήτων.

2. τὰ ἀντικείμενα ποὺ προορίζονται γιὰ τὴν προσωπικὴ χρῆση τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, συμπεριλαμβανομένων τῶν αὐτοκινήτων.

2) Οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολαμβάνουν τὶς ἀπαλλαγές ποὺ προβλέπονται στὴν ὑποπαραγράφο 2 τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰσαγόμενα κατὰ τὴν πρώτη τους ἐγκατάσταση ἀντικείμενα.

3) Οἱ προσωπικὲς ἀποσκευές ποὺ συνοδεύουν τοὺς προξενικούς λειτουργοὺς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τους ἀπολαμβάνονται τοῦ τελωνειακοῦ ἐλέγχου. Μποροῦν νὰ ἐλεγχθῶν μόνο ἂν ὑπάρχουν σοβαροὶ λόγοι νὰ πιστεύεται ὅτι περιέχουν ἀντικείμενα ἄλλα ἀπὸ ἐκείνα ποὺ ἀναφέρονται στὴν ὑποπαραγράφο (2) τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγή ἢ ἡ ἐξαγωγή ἀπαγορεύεται ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς ἢ ὑπόκειται στοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς περὶ καθάρσεως.

Ὁ ἐλεγχος αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ παρὰ μόνον παρουσία τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ, τοῦ ἐνδιαφερομένου μέλους τῆς οἰκογενείας του ἢ προσώπου ἐξουσιοδοτημένου ἀπ' αὐτοῦ.

"Άρθρο 24.

Τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τους ἀπολαμβάνουν τῆς ἐλευθερίας μετακινήσεως καὶ κυκλοφορίας ἐντὸς τοῦ Κράτους διαμονῆς πλὴν τῶν περιοχῶν ὅπου ἡ πρόσβασις ἢ ἡ διαμονὴ ἀπαγορεύονται ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς.

"Άρθρο 25.

1) Ὁ προξενικὸς ὑπάλληλος ποὺ εἶναι ὑπάλληλος ἢ μόνιμος κάτοικος τοῦ Κράτους διαμονῆς δὲν ἀπολαύει τῶν διευκολύνσεων, προνομίων καὶ ἀσυλιῶν ποὺ προβλέπονται στὴν παρούσα Σύμβαση, πλὴν τοῦ δικαιώματος, ποὺ προβλέπεται στὴν παράγραφο (1) τοῦ ἄρθρου 17.

2) Ἡ παράγραφος (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται: MUTATIS MUTANDIS στὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ποὺ εἶναι ὑπάλληλοι ἢ μόνιμοι κάτοικοι τοῦ Κράτους διαμονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Προξενικά καθήκοντα

"Άρθρο 26.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα:

1. νὰ προστατεύει τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, τῶν ὑπάρχοντων του καὶ τῶν νομικῶν του προσώπων.

2. νὰ συμβάλλει στὴν ἀνάπτυξη τῶν οικονομικῶν, μαρτυρικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς.

3. νὰ προωθεῖ κατὰ κάθε ἄλλο τρόπο τὴν ἀνάπτυξη τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς.

"Άρθρο 27.

1) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἀσκήσῃ τὰ προξενικά του καθήκοντα παρὰ μόνον μέσα στὴν προξενικὴ περιφέρειαν. Ἡ ἀσκηση προξενικῶν καθηκόντων ἐκτὸς τῆς προξενικῆς περιφέρειας πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἐκ τῶν προτέρων ἀπὸ τὸ Κράτος διαμονῆς γιὰ κάθε συγκεκριμένη περίπτωση.

2) Κατὰ τὴν ἀσκηση τῶν προξενικῶν του καθηκόντων, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς μπορεῖ νὰ ἀπευθύνεται ἀπ' εὐθείας σὲς ἀρμόδιες ἀρχές μέσα στὴν προξενικὴ περιφέρειαν.

Άρθρο 28.

Σύμφωνα με τους νόμους και κανονισμούς του Κράτους διαμονής, ο προξενικός λειτουργός έχει το δικαίωμα να αντιπροσωπεύει τους υπηκόους του Κράτους αποστολής ενώπιον των δικαστηρίων και άλλων αρχών του Κράτους διαμονής ή να μεριμνά για την κατάλληλη αντιπροσώπευσή τους και για τη λήψη μέτρων για το σκοπό της προστασίας των δικαιωμάτων και συμφερόντων των υπηκόων αυτών, εφ' όσον αυτοί δεν μπορούν να υπερασπίσουν σε εύθετο χρόνο τα δικαιώματά και τα συμφερόντά τους, λόγω απουσίας τους ή για οποιοδήποτε άλλο βάσιμο λόγο.

Άρθρο 29.

Ο προξενικός λειτουργός έχει το δικαίωμα:

1. να τηρεί μητρώο των υπηκόων του Κράτους αποστολής·
2. να δέχεται αιτήσεις και να εκδίδει έγγραφα σχετικά με θέματα ιδιαιτερείας, σύμφωνα με τους νόμους και κανονισμούς του Κράτους αποστολής·
3. να εκδίδει, παρατείνει, τροποποιεί, ακυρώνει και να ανακαλεί ταξιδιωτικά έγγραφα των υπηκόων του Κράτους αποστολής·
4. να εκδίδει θεωρήσεις.

Άρθρο 30.

1) Ο προξενικός λειτουργός έχει το δικαίωμα:

1. να τηρεί μητρώα των γάμων, γεννήσεων και θανάτων των υπηκόων του Κράτους αποστολής και να δέχεται δηλώσεις και αιτήσεις σχετικά με την προσωπική κατάσταση των υπηκόων αυτών·
2. να τελεί γάμους, με την προϋπόθεση οι σύζυγοι να είναι υπήκοοι του Κράτους αποστολής, χωρίς ο ένας ή ο άλλος να είναι συγχρόνως υπήκοος του Κράτους διαμονής.

2) Ο προξενικός λειτουργός πληροφορεί τις αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής για την εκτέλεση των πράξεων που προβλέπονται στην παράγραφο (1) του παρόντος άρθρου, εάν τούτο προβλέπεται από τους νόμους και κανονισμούς του Κράτους διαμονής.

Άρθρο 31.

Ο προξενικός λειτουργός έχει το δικαίωμα:

1. να λαμβάνει και να επικυρώνει δηλώσεις υπηκόων του Κράτους αποστολής·
2. να λαμβάνει, να επικυρώνει και να φυλάσσει διαθήκες καθώς και άλλα έγγραφα που αφορούν μονομερείς δικαιοπραξίες των υπηκόων του Κράτους αποστολής·
3. να λαμβάνει, να επικυρώνει και να φυλάσσει συμβάσεις που συνήρθησαν μεταξύ υπηκόων του Κράτους αποστολής, εφ' όσον δεν είναι σχετικές με την κτήση, μεταβίβαση ή απώλεια δικαιωμάτων πάνω σε ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο Κράτος διαμονής·
4. να επικυρώνει τις υπογραφές των υπηκόων του Κράτους αποστολής πάνω σε έγγραφα·
5. να επικυρώνει τα αντίγραφα ή τα αποσπάσματα εγγράφων·
6. να μεταφράζει και να επικυρώνει έγγραφα·
7. να επικυρώνει τα έγγραφα που εκδίδονται από τις αρμόδιες αρχές ή τους δημοσίους υπαλλήλους του Κράτους διαμονής και που προορίζονται για χρήση στο Κράτος αποστολής·
8. να εκδίδει πιστοποιητικά προέλευσης των εμπορευμάτων·
9. να άσκει, στην έκταση που δεν αντιτίθενται οι νόμοι και κανονισμοί του Κράτους διαμονής, οποιαδήποτε άλλα συμβολαιογραφικά καθήκοντα για τα οποία είναι επισορτισμένος από το Κράτος αποστολής.

Άρθρο 32.

Τα έγγραφα και οι πράξεις, που εκδίδονται ή επικυρώνονται από προξενικό λειτουργό σύμφωνα με το άρθρο 31 της παρού-

σας Σύμβασης, έχουν στο Κράτος διαμονής την ίδια νομική ισχύ με τα αντίστοιχα έγγραφα και πράξεις που εκδίδονται από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής, με την προϋπόθεση πάντως να μην αντιτίθενται στους νόμους και κανονισμούς του Κράτους διαμονής.

Άρθρο 33.

Ο προξενικός λειτουργός έχει το δικαίωμα να παραδίδει στους υπηκόους του Κράτους αποστολής έγγραφα και πράξεις που τους απευθύνονται από τα δικαστήρια ή από άλλες αρμόδιες αρχές του Κράτους αυτού.

Άρθρο 34.

1) Ο προξενικός λειτουργός έχει το δικαίωμα:

1. να αναλαμβάνει τη φύλαξη εγγράφων, χρηματικών ποσών, αντικειμένων αξίας και άλλων αντικειμένων που ανήκουν σε υπηκόους του Κράτους αποστολής·
2. να δέχεται έγγραφα, χρηματικά ποσά, αντικείμενα αξίας και άλλα αντικείμενα, που υπήκοοι του Κράτους αποστολής απώλεσαν κατά τη διαμονή τους στο Κράτος διαμονής και που οι αρχές του Κράτους διαμονής του παραδίδουν για να τα επιστρέψει στον κάτοχο.

2) Τα προς φύλαξη αντικείμενα σύμφωνα με την παράγραφο (1) του παρόντος άρθρου δεν μπορούν να έλθουν από το Κράτος διαμονής, παρά μόνο αν οι νόμοι και κανονισμοί του Κράτους τούτου δεν αντιτίθενται σ' αυτό.

Άρθρο 35.

Οι αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής ειδοποιούν άμεσα τον προξενικό λειτουργό για το θάνατο υπηκόου του Κράτους αποστολής στο Κράτος διαμονής και του αποστέλλουν αντίτυπο της πράξης θανάτου.

Η έκδοση και η παράδοση αυτής της πράξης γίνονται δωρεάν.

Άρθρο 36.

1) Οι αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής παρέχουν στον προξενικό λειτουργό όλες τις πληροφορίες που γνωρίζουν όσον αφορά την κληρονομία υπηκόου του Κράτους αποστολής που απέβισε στο Κράτος διαμονής, την ύπαρξη διαθήκης του αποβιώσαντος και τους κληρονόμους, κληροδόχους ή δικαιούχους.

2) Οι αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής πληροφορούν τον προξενικό λειτουργό, όταν η έναρξη διαδικασίας όσον αφορά την κληρονομία στο Κράτος διαμονής καταδεικνύει ότι, οποιαδήποτε και αν ήταν η υπηκοότητα του κληρονομούμενου κατά τον θάνατό του, ο κληρονόμος, ο κληροδόχος ή ο δικαιούχος είναι υπήκοος του Κράτους αποστολής.

Άρθρο 37.

Στην περίπτωση που υπήκοος του Κράτους αποστολής καταλείπει κληρονομία στο Κράτος διαμονής ή, σε μία διαδικασία που αφορά την κληρονομία, ο κληρονόμος, ο κληροδόχος ή ο δικαιούχος είναι υπήκοος του Κράτους αποστολής, οποιαδήποτε και αν ήταν η υπηκοότητα του κληρονομούμενου κατά το θάνατό του, ο προξενικός λειτουργός έχει το δικαίωμα να ζητεί από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία, τη διαφύλαξη και τη διαχείριση της κληρονομίας.

Σύμφωνα με τους νόμους και κανονισμούς του Κράτους διαμονής, μπορεί να βοηθεί στην εκτέλεση των μέτρων αυτών και να μεριμνά για την εκπροσώπηση των κληρονόμων, κληροδόχων ή δικαιούχων.

Άρθρο 38.

1) Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας όσον αφορά την κληρονομία, ο προξενικός λειτουργός δικαιούται να λαμβάνει από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής την κινή-

τῇ περιουσίᾳ πού ἀποτελεῖ μέρος τῆς κληρονομίας ἢ τὸ προῖόν τῆς πώλησης κινήτων ἢ ἀκινήτων, γιὰ νὰ τὴν παραδώσῃ σὲ ὑπῆκοο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αὐτὸς εἶναι κληρονόμος, κληροδόχος ἢ δικαιούχος, ὅτι δὲν ἔχει μόνιμη κατοικία στὸ Κράτος διαμονῆς καὶ ὅτι δὲν συμμετέσχε στὴ διαδικασία ὅσον ἀφορᾷ τὴν κληρονομία οὔτε αὐτοπρὸς-σώπως οὔτε δι' ἀντιπροσώπου.

2) Ἡ περιουσία πού ἀναφέρεται στὴν παράγραφο (1) τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν παραδίδεται στὸν προξενικὸ λειτουργὸν παρά μόνο ἐάν, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς, τὰ χρέη καὶ οἱ φόροι κληρονομίας ἔχουν πληρωθεῖ ἢ ἔχει δοθεῖ ἐγγύησι γι' αὐτούς.

3) Ἡ διαβίβαση καὶ ἡ ἐξαγωγή πρὸς τοὺς δικαιούχους τῆς κληρονομίας, πού προβλεπόμεναι στὴν παράγραφο (1) τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, πραγματοποιοῦνται σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρο 39.

1) Οἱ ἀρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς παραδίδουν στὸν προξενικὸ λειτουργὸν τὰ προσωπικὰ ἀντικείμενα, χρηματικὰ ποσὰ καὶ ἀντικείμενα ἀξίας πού κατέλιπε ὑπῆκοος τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπῆκοος αὐτὸς ἀπεβίωσε κατὰ τὴ διάρκεια προσωρινῆς διαμονῆς στὸ Κράτος διαμονῆς καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ παράδοση τῆς περιουσίας αὐτοῦ σὲ ἐντολοδόχο.

2) Ἡ παράδοση καὶ ἡ ἐξαγωγή τῆς περιουσίας, πού προβλεπόμεναι στὴν παράγραφο (1) τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, πραγματοποιοῦνται σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρο 40.

1) Ὅταν οἱ ἀρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς μάθουν ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο, γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς διαρύλαξης τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων ὑπῆκοου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, συμπεριλαμβανομένων τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων πού ἀφοροῦν τὴν περιουσία πού εἱσέχεται στὸ Κράτος διαμονῆς, νὰ διορίσουν κληδεμόνα ἢ ἐπίτροπο ἢ νὰ λάβουν κάθε ἄλλο μέτρο προστασίας πού προβλέπεται ἀπὸ τὴ νομοθεσία τοῦ Κράτους διαμονῆς, πληροφοροῦν περὶ αὐτοῦ τὸν προξενικὸν λειτουργό.

2) Γιὰ τὴ ρύθμιση τῶν θεμάτων πού μνημονεύονται στὴν παραπάνω παράγραφο (1), ὁ προξενικὸς λειτουργὸς μπορεῖ νὰ ἀπευθύνεται στὶς ἀρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς. Μπορεῖ ἰδίως νὰ προτείνει πρόσωπο πού ἔχει τὰ προσόντα νὰ ἐνεργήσει σὰν κληδεμόνας ἢ ἐπίτροπος.

Ἄρθρο 41.

1) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικοινωνεῖ μὲ κάθε ὑπῆκοο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, νὰ τὸν συναντᾷ, νὰ τὸν βοηθεῖ στὶς σχέσεις του μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς, καθὼς καὶ στὶς ὑποθέσεις πού χειρίζονται οἱ ἀρχὲς αὐτές.

ἔχει ἐξουσιοδοτημένος νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ τὴ βοήθεια δικηγόρου ἢ κάθε ἄλλου ἀπαλλοτλήτου προσώπου καθὼς καὶ νὰ τοῦ παρέχῃ διαμνημό.

2) Τὸ Κράτος διαμονῆς δὲν περιορίζει κατ' οὐδένᾳ τρόπο οὔτε τὶς σχέσεις ἐνὸς ὑπῆκοου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς μὲ τὴν προξενικὴ ἀρχὴ οὔτε τὴν πρόσβασή του στὴν ἐν λόγω ἀρχή.

3) Οἱ ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς βοηθοῦν, ἐὰν ὑπάρχει ἀνάγκη, τὸν προξενικὸν λειτουργὸν νὰ λαμβάνῃ πληροφορίες γιὰ ἄτομα πού ἔχουν τὴν ὑπηκοότητα τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, ὥστε νὰ μπορεῖ ὁ προξενικὸς λειτουργὸς νὰ ἐρχεται σὲ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ὑπῆκοους αὐτοὺς ἢ νὰ τοὺς συναντᾷ.

Ἄρθρο 42.

Οἱ ἀρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν χωρὶς καθυστέρηση τὸν προξενικὸν λειτουργὸν γιὰ σοβαρὰ ἀτυχήματα κυκλοφορίας πού συνέβησαν σὲ ὑπῆκοους τοῦ Κράτους ἀποστολῆς στὸ Κράτος διαμονῆς.

Ἄρθρο 43.

1) Οἱ ἀρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν τὸν προξενικὸν λειτουργὸν γιὰ τὴ σύλληψη, κράτηση ἢ γιὰ κάθε ἄλλο μέτρο περιορισμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἐνὸς ὑπῆκοου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς στὸ Κράτος διαμονῆς. Ἡ πληροφορία δίδεται τὸ ἀργότερο μέσα σὲ προθεσμία τριῶν ἡμερῶν, ὑπολογιζόμενη ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού ὁ ἐν λόγω ὑπῆκοος συνελήφθη, κρατεῖται ἢ ἔχει ὑποβληθεῖ σὲ κάθε ἄλλο μέτρο περιορισμοῦ τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας.

2) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισκέπτεται ἐνὰν ὑπῆκοο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς πού συνελήφθη, κρατεῖται ἢ ἔχει ὑποβληθεῖ σὲ κάθε ἄλλο μέτρο περιορισμοῦ τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας ἢ πού ἐκτελεῖ ποινὴ στερητικῆ τῆς ἐλευθερίας μέσα στὸ Κράτος διαμονῆς, νὰ συνομιλεῖ μαζί του καθὼς καὶ νὰ φροντίζει γιὰ τὴν ἀντιπροσώπευσή του στὸ δικαστήριο.

Οἱ ἐπισκέψεις ἐπιτρέπονται μέσα στὶς 4 μέρες μετὰ τὴν σύλληψη, κράτηση ἢ κάθε ἄλλο μέτρο περιορισμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ ὑπῆκοου. Οἱ ἐπισκέψεις αὐτὲς μποροῦν νὰ ἐπαναλαμβάνονται περιοδικὰ καὶ σὲ εὐλογα διαστήματα.

3) Οἱ ἀρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς διαβιβάζουν χωρὶς καθυστέρηση τὸν προξενικὸν λειτουργὸν τὴν ἀλληλογραφία καὶ τὶς ἐπικοινωνίες ἐνὸς ὑπῆκοου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς πού συνελήφθη, κρατεῖται, ἔχει ὑποβληθεῖ σὲ κάθε ἄλλο τύπο στέργησης τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας ἢ ἐκτελεῖ ποινὴ στερητικῆ τῆς ἐλευθερίας στὸ Κράτος διαμονῆς.

4) Οἱ ἀρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν τὸν ἐνδιαφερόμενο ὑπῆκοο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς γιὰ τὰ δικαιώματα πού τοῦ ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὸ παρὸν ἀρθρο.

5) Τὰ δικαιώματα πού μνημονεύονται στὸ παρὸν ἀρθρο ἰσχοῦνται σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς, μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ δὲν καταργοῦν τὰ δικαιώματα αὐτά.

Ἄρθρο 44.

1) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρέχῃ ἀρωγὴ καὶ βοήθεια στὰ πλοῖα τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καθὼς καὶ στὰ πληρώματά τους κατὰ τὴ διαμονή τους σὲ λιμένα, στὰ χωρικά καὶ στὰ ἐσωτερικὰ ὕδατα τοῦ Κράτους διαμονῆς.

2) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς μπορεῖ νὰ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὰ πλοῖα τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ νὰ ἀνέρχεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐλευθεροκοινωνία τους.

3) Ὁ πλοίαρχος καὶ τὰ μέλη τοῦ πληρώματος τῶν πλοίων τοῦ Κράτους ἀποστολῆς μποροῦν νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ τὸν προξενικὸν λειτουργό. Ἐχουν τὸ δικαίωμα νὰ μεταβαίνουν στὴν προξενικὴ ἀρχή, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς.

4) Κατὰ τὴν ἀσκήση τῶν καθηκόντων του, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς μπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὶς ἀρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς νὰ παρέχουν ἀρωγὴ καὶ βοήθεια σὲ κάθε θίμα πού ἀφαιρᾷ πλοῖο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, τὸν πλοίαρχο, τὰ μέλη τοῦ πληρώματος καὶ τὸ φορτίο.

Ἄρθρο 45.

1) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα:

1. μὴ διγομένων τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς, νὰ διενεργεῖ ἀνακρίσεις ὅσον ἀφορᾷ ἐπείσο

δια πού έγιναν στο πλοίο του Κράτους αποστολής κατά τη διάρκεια του πλου και να ανακρίνει τον πλοίαρχο και τα μέλη του πληρώματος·

2. μη διγγομένων των δικαιωμάτων των αρχών του Κράτους διαμονής, να ρυθμίζει κάθε διαφορά μεταξύ του πλοίαρχου και μέλους του πληρώματος, συμπεριλαμβανομένων των διαφορών που αφορούν το μισθό, το συμβόλαιο πρόσληψης στο πλοίο και τις συνθήκες εργασίας·

3. να λαμβάνει μέτρα για την πρόσληψη ή απόλυση του πλοίαρχου ή μέλους του πληρώματος, με την προϋπόθεση να μην αντίτιθενται σ' αυτό οι νόμοι και οι κανονισμοί του Κράτους διαμονής·

4. να λαμβάνει μέτρα για το σκοπό της ιατρικής περίθαλψης του πλοίαρχου ή μέλους του πληρώματος και να μεριμνά σε περίπτωση ανάγκης για τον επαναπατισμό των προσώπων αυτών στο Κράτος αποστολής·

5. να λαμβάνει, εκδίδει, παρατείνει ή επικυρώνει τις δηλώσεις και τα έγγραφα που οι νόμοι και κανονισμοί του Κράτους αποστολής απαιτούν για τα πλοία του Κράτους αυτού και για το φορτίο τους και να ελέγχει τα έγγραφα του πλοίου.

2) Σύμφωνα με τους νόμους και κανονισμούς του Κράτους διαμονής, ο προξενικός λειτουργός μπορεί να παρέχει κάθε συνδρομή και βοήθεια στον πλοίαρχο ή σε μέλος του πληρώματος των πλοίων του Κράτους αποστολής και να παρίσταται μαζί του ενώπιον των δικαστηρίων και άλλων αρχών του Κράτους διαμονής.

Άρθρο 46.

1) Εάν τα δικαστήρια ή οι άλλες αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής προτιθέμεναι να λάβουν καταναγκαστικά μέτρα ή να διενεργήσουν ανάκριση πάνω στο πλοίο του Κράτους αποστολής, ο προξενικός λειτουργός πρέπει να ειδοποιείται περί αυτού από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής.

Η ειδοποίηση αυτή πρέπει να γίνεται εγγράφως, ώστε να μπορεί ο προξενικός λειτουργός να είναι παρών. Στην περίπτωση που ο προξενικός λειτουργός δεν παρευρίσκεται στην εκτέλεση των μέτρων αυτών, οι αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής των πληροφορούν γραπτώς, μετά από αίτησή του.

Εάν το έγκεινται των ληπτέων μέτρων δεν επιτρέπεται την προηγουμένη ειδοποίηση του προξενικού λειτουργού, οι αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής πληροφορούν γραπτώς τον προξενικό λειτουργό για τα συμβάντα και για τα ληφθέντα μέτρα, χωρίς να χρειάζεται να το ζητήσει ο προξενικός λειτουργός.

2) Οι διατάξεις που προβλέπονται στην παράγραφο (1) του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επίσης όταν ο πλοίαρχος ή μέλη του πληρώματος πρέπει να ανακριθούν στην ξηρά από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής για συμβάντα σχετικά με το πλοίο του Κράτους αποστολής.

3) Οι μηνιευόμενες στο παρόν άρθρο διατάξεις δεν εφαρμόζονται στους συνήθεις τελωνειακούς ελέγχους, διαδοτήριων και στους υγειονομικούς.

Άρθρο 47.

1) Οι αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής πληροφορούν άμεσα τον προξενικό λειτουργό, όταν πλοίο του Κράτους αποστολής ναυαγήσει, εξωκείλει ή ύπαστει μιά άλλη αβασία σε λιμένα, στα χωρικά ή έσωτερικά ύδατα του Κράτους διαμονής και του γνωρίζουν τα μέτρα που ελήφθησαν για το σκοπό της διάσωσης και της προστασίας των ανθρώπινων ζωών, του πλοίου και του φορτίου.

Ο προξενικός λειτουργός μπορεί να παρέχει κάθε βοήθεια στο πλοίο του Κράτους αποστολής, στον πλοίαρχο και στα μέλη του πληρώματος και να λαμβάνει μέτρα για το σκοπό της διάσωσης του φορτίου και της επίσκεψης του πλοίου.

2) Εάν ο πλοίαρχος, ο πλοιοκτήτης, ο πράκτορας ή ο αρμόδιος ασφαλιστής δεν είναι σε θέση να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για τη διάσωση ή τη διαχείριση του πλοίου ή του φορτίου του, ο προξενικός λειτουργός μπορεί να λαμβάνει για λογαριασμό του πλοιοκτήτη του Κράτους αποστολής μέτρα που ο πλοιοκτήτης ή ο ιδιοκτήτης του φορτίου θα μπορούσε να λάβει ο ίδιος γι' αυτόν το σκοπό.

3) Οι προβλεπόμενες στις παραγράφους (1) και (2) του παρόντος άρθρου διατάξεις εφαρμόζονται επίσης στα αντικείμενα που ανήκουν σε ύπηρεο του Κράτους αποστολής και που προέρχονται από πλοίο του Κράτους διαμονής ή τρίτου Κράτους και που βρέθηκαν εγκαταλελειμένα στην ακτή ή στα χωρικά ή έσωτερικά ύδατα του Κράτους διαμονής ή που προσάραξαν σε λιμένα του Κράτους αυτού.

4) Οι αρμόδιες αρχές του Κράτους διαμονής παρέχουν στον προξενικό λειτουργό κάθε απαραίτητη συνδρομή για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνει σε περίπτωση αβασίας πλοίου του Κράτους αποστολής.

5) Το πλοίο του Κράτους αποστολής που έχει ύπαστει αβασία, το φορτίο του και οι επί του πλοίου προμηθευτές απαλλάσσονται από τελωνειακούς δασμούς, φόρους και τέλη στο Κράτος διαμονής, εφ' όσον δεν προορίζονται για χρήση μέσα στο Κράτος αυτό.

Άρθρο 48.

Τα άρθρα 44 έως 47 της παρούσας Σύμβασης εφαρμόζονται MUTATIS MUTANDIS στα αεροσκάφη του Κράτους αποστολής.

Άρθρο 49.

Ο προξενικός λειτουργός μπορεί να άσκει επίσης και προξενικά καθήκοντα άλλα από τα προβλεπόμενα στην παρούσα Σύμβαση, με την προϋπόθεση να μην αντίτιθενται σ' αυτό οι νόμοι και κανονισμοί του Κράτους διαμονής.

Άρθρο 50.

Με τη συγκατάθεση του Κράτους διαμονής, ή προξενική αρχή μπορεί να άσκει προξενικά καθήκοντα για ένα τρίτο Κράτος στο Κράτος διαμονής.

Άρθρο 51.

Ο προξενικός λειτουργός έχει το δικαίωμα να εισπράττει στο Κράτος διαμονής, για παρασχεθείτες προξενικές υπηρεσίες, τα δικαιώματα και τους φόρους που προβλέπονται από τους νόμους και κανονισμούς του Κράτους αποστολής.

Τα προξενικά δικαιώματα απαλλάσσονται από κάθε φόρο και επιβάρυνση στο Κράτος διαμονής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Γενικές και τελικές διατάξεις.

Άρθρο 52.

Τα πρόσωπα που απολαμβάνουν των διευκολύνσεων, προνομίων και άσυλων που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση, μη διγγομένων των τελευταίων τούτων, υποχρεούνται να αβάνται τους νόμους και κανονισμούς του Κράτους διαμονής, συμπεριλαμβανομένων των κανονισμών σε θέματα κυκλοφορίας και άσφαλειας των οχημάτων και να άποφεύγουν την άνάμιξη στα έσωτερικά θέματα του Κράτους διαμονής.

*Άρθρο 53.

1) Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης εφαρμόζονται επίσης στην άσκηση προξενικών καθηκόντων από τη διπλωματική αποστολή του Κράτους αποστολής. Τα προβλεπόμενα από την παρούσα Σύμβαση δικαιώματα και υποχρεώσεις εφαρμόζονται στα μέλη του διπλωματικού προσωπικού της διπλωματικής αποστολής του Κράτους αποστολής που είναι επιφορτισμένα με την άσκηση των προξενικών καθηκόντων.

Τα όνματα των διπλωματών αυτών πρέπει να γνωστοποιούνται στο Υπουργείο Εξωτερικών του Κράτους διαμονής. Αν οι νόμοι και κανονισμοί του Κράτους διαμονής προβλέπουν την επίδοση προξενικού διπλώματος και την έκδοση έκτελεστηρίου, το τελευταίο τούτο θα πρέπει να εκδίδεται δωρεάν.

2) Η άσκηση των προξενικών καθηκόντων από μέλος του διπλωματικού προσωπικού της διπλωματικής αποστολής, σύμφωνα με την παράγραφο (1) του παρόντος άρθρου, δέν επηρεάζει τις διευκολύνσεις, προνόμια και άσυλίες τα οποία απολαμβάνει με την ιδιότητα του διπλωμάτη.

*Άρθρο 54.

1) Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση. Θα τεθεί σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την ανταλλαγή των εγγράφων επικύρωσης, που θα γίνει στο Βερολίνο.

2) Η παρούσα Σύμβαση συνάπτεται για απεριόριστο διάστημα και θα παραμείνει σε ισχύ μέχρι την εκπνοή εξάμηνης προθεσμίας από την ημέρα κατά την οποία ένα από τα Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη θα γνωστοποιήσει την καταγγελία του εγγράφως και με τη διπλωματική οδό.

Σε πίστωση των οποίων οι πληρεξούσιοι των Ύψηλών Συμβαλλομένων Μερών υπογράψαν την παρούσα Σύμβαση και έθεσαν τις σφραγίδες τους.

Έγινε στην Αθήνα, στις 6 Ιουλίου 1982 στην ελληνική, γερμανική και γαλλική γλώσσα. Τα τρία κείμενα έχουν την ίδια ισχύ. Σε περίπτωση διαστάσεως, επικρατεί το γαλλικό κείμενο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

(Υπογραφή)
Γ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ
ΛΑΪΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

(Υπογραφή)
OSCAR FISCHER

Γνωστοποίηση λήψεως της Έλληνικής πλευράς.

Έξοχώτατε,

Γνωρίζω λήψη της σημερινής σας επιστολής, της οποίας το περιεχόμενο είναι το ακόλουθο:

«Έχω την τιμή να αναφερθώ στην Προξενική Σύμβαση μεταξύ της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας και της Έλληνικής Κυβερνήσεως και είμαι εξουσιοδοτημένος να σας γνωρίσω ότι μεταξύ της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας και της Έλληνικής Δημοκρατίας συμφωνήθηκαν τα εξής:

«Με βάση τις γενικώς αναγνωρισμένες αρχές του διεθνούς δικαίου, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και το κυριαρχικό δικαίωμα κάθε Κράτους να καθορίζει τις προϋποθέσεις κτήσεως, διατηρήσεως ή απώλειας της ιδίας του ιδιογενείας, τα δύο Μέρη συμφώνησαν ότι για την εφαρμογή του άρθρου 41 της Προξενικής Συμβάσεως, που υπογράφηκε σήμερα, οι προξενικοί λειτουργοί του Κράτους αποστολής δικαιούνται προσβάσεως στο Κράτος διαμονής στα πρόσωπα που είναι υπήκοοι του Κράτους αποστολής».

Σας παρακαλώ να μη επιβεβαιώσετε ότι τα προηγούμενα αποτελούν συμφωνία μεταξύ της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας και της Έλληνικής Δημοκρατίας».

Είμαι εξουσιοδοτημένος να δηλώσω ότι η επιστολή σας και η παρούσα απάντηση αποτελούν συμφωνία μεταξύ της Έλληνικής Δημοκρατίας και της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας.

Σας παρακαλώ Έξοχώτατε να δεχθείτε τη διαβεβαίωση της εξαιρετικής υπολήψεώς μου.

ΠΡΟΣ

την Α. Έξοχότητα κ. OSKAR FISCHER,
Υπουργό Εξωτερικών της Γερμανικής
Λαϊκής Δημοκρατίας

ΠΡΟΣ

την Αυτού Έξοχότητα κ. Γιάννη Χαραλαμπίδου,
Υπουργό Εξωτερικών της Έλληνικής Δημοκρατίας
Έξοχώτατε,

Έχω την τιμή να αναφερθώ στην Προξενική Σύμβαση μεταξύ της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας και της Έλληνικής Κυβερνήσεως και είμαι εξουσιοδοτημένος να σας γνωρίσω ότι μεταξύ της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας και της Έλληνικής Δημοκρατίας συμφωνήθηκαν τα εξής:

«Με βάση τις γενικώς αναγνωρισμένες αρχές του διεθνούς δικαίου, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και το κυριαρχικό δικαίωμα κάθε Κράτους να καθορίζει τις προϋποθέσεις κτήσεως, διατηρήσεως ή απώλειας της ιδίας του ιδιογενείας, τα δύο Μέρη συμφώνησαν ότι για την εφαρμογή του άρθρου 41 της Προξενικής Συμβάσεως, που υπογράφηκε σήμερα, οι προξενικοί λειτουργοί του Κράτους αποστολής δικαιούνται προσβάσεως στο Κράτος διαμονής στα πρόσωπα που είναι υπήκοοι του Κράτους αποστολής».

Σας παρακαλώ να μου επιβεβαιώσετε ότι τα προηγούμενα αποτελούν συμφωνία μεταξύ της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας και της Έλληνικής Δημοκρατίας.

Σας παρακαλώ, Έξοχώτατε, να δεχθείτε τη διαβεβαίωση της εξαιρετικής υπολήψεώς μου.

OSKAR FISCHER

Υπουργός Εξωτερικών της
Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας

CONVENTION CONSULAIRE

entre la République Hellénique et la République Démocratique Allemande

La République Hellénique et la République Démocratique Allemande, désireuses de régler les relations dans le domaine consulaire et de contribuer ainsi à renforcer le développement des rapports amicaux entre les deux Etats, ont décidé de conclure la présente Convention consulaire et ont désigné à cet effet comme plénipotentiaires :

Le Président de la

République Hellénique :

S.E.M. Yiannis Haralambopoulos

Ministre des Affaires Etrangères

de la République Hellénique

Le Conseil d'Etat de la

République Démocratique Allemande :

S.E.M. Oskar Fischer,

Ministre des Affaires Etrangères

de la République Démocratique Allemande

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs respectifs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

CHAPITRE PREMIER

Définitions

Article 1er

(1) Aux fins de la présente Convention, les expressions suivantes s'entendent comme il est précisé ci-dessous :

1. l'expression «poste consulaire» s'entend de tout consulat général, consulat, vice-consulat et de toute agence consulaire ;

2. l'expression «circonscription consulaire» s'entend du territoire sur lequel un poste consulaire est habilité à exercer des fonctions consulaires ;

3. l'expression «chef de poste consulaire» s'entend de la personne chargée par l'Etat d'envoi de la direction du poste consulaire ;

4. l'expression «fonctionnaire consulaire» s'entend de toute personne, y compris le chef de poste consulaire, chargée de l'exercice de fonctions consulaires ;

5. l'expression «employé consulaire» s'entend de toute personne qui exerce des fonctions administratives, techniques ou de service au poste consulaire ;

6. l'expression «membre du poste consulaire» s'entend de tout fonctionnaire consulaire et de tout employé consulaire ;

7. l'expression «membre de la famille» s'entend du conjoint, des enfants, du père et de la mère du membre du poste consulaire ainsi que de ceux du conjoint, à condition que ces personnes vivent à son foyer et soient à sa charge.

8. l'expression «locaux consulaires» s'entend des bâtiments ou des parties de bâtiments et du terrain attenant, qui quel qu'en soit le propriétaire sont utilisées exclusivement aux fins du poste consulaire ;

9. l'expression «archives consulaires» s'entend de la correspondance officielle, des chiffres et codes, documents, livres et moyens de travail techniques du poste consulaire, ainsi que des meubles destinés à les conserver et à les protéger ;

10. l'expression «correspondance officielle» s'entend de toute correspondance relative au poste consulaire et à ses fonctions ;

11. l'expression «navire de l'Etat d'envoi» s'entend de tout bâtiment de navigation autorisé à battre pavil-

lon de l'Etat d'envoi, à l'exception des bâtiments de guerre ;

12. l'expression «aéronef de l'Etat d'envoi» s'entend de tout aéronef civil autorisé à porter le signe indiquant l'appartenance à l'Etat d'envoi et la marque d'immatriculation de cet Etat.

(2) L'Etat de résidence considère et traite comme personnes morales de l'Etat d'envoi celles qui ont été fondées en vertu des lois et règlements de l'Etat d'envoi et y ont leur siège.

CHAPITRE II

Etablissement des postes consulaires, nomination et rappel des membres des postes consulaires

Article 2

(1) Un poste consulaire ne peut être établi sur le territoire de l'Etat de résidence qu'avec le consentement de cet Etat.

(2) Le siège du poste consulaire, sa classe et sa circonscription consulaire de même que le nombre des membres du poste consulaire sont convenus entre l'Etat d'envoi et l'Etat de résidence. Des modifications ultérieures ne peuvent y être apportées par l'Etat d'envoi qu'avec le consentement de l'Etat de résidence.

Article 3

(1) L'Etat d'envoi s'assurera par la voie diplomatique que la personne qu'il envisage de nommer chef de poste consulaire a reçu le consentement de l'Etat de résidence.

(2) L'Etat d'envoi fera parvenir à l'Etat de résidence, par la voie diplomatique, la lettre de provision ou un document similaire relatif à la nomination du chef de poste consulaire. Ils indiqueront les noms et prénoms du chef de poste consulaire, sa classe ainsi que le siège du poste consulaire et la circonscription consulaire.

(3) Le chef de poste consulaire ne peut entrer dans ses fonctions qu'après délivrance par l'Etat de résidence de l'exequatur ou d'une autorisation similaire. L'exequatur sera délivré le plus tôt possible. En attendant la délivrance de l'exequatur, l'Etat de résidence peut autoriser le chef de poste consulaire à exercer provisoirement ses fonctions. Dans ce cas, les dispositions de la présente convention lui sont applicables.

Article 4

(1) Si pour quelque raison que ce soit, le chef de poste consulaire est empêché d'exercer ses fonctions ou si son poste est temporairement vacant, l'Etat d'envoi peut confier la direction temporaire du poste consulaire à un fonctionnaire consulaire du même poste ou d'un de ses autres postes consulaires dans l'Etat de résidence ou à un membre du personnel diplomatique de sa mission diplomatique dans l'Etat de résidence. L'Etat d'envoi doit en aviser à l'avance l'Etat de résidence par la voie diplomatique.

(2) La personne chargée de la direction temporaire du poste consulaire jouit des mêmes droits, privilèges et immunités que la présente convention accorde au chef de poste consulaire.

(3) Lorsqu'un membre du personnel diplomatique de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi est chargé de la direction temporaire du poste consulaire, ses privilèges et immunités diplomatiques n'en sont pas affectés.

Article 5

L'Etat d'envoi notifiera, par la voie diplomatique, au ministère des Affaires étrangères de l'Etat de résidence :

1. La nomination ou l'entrée en fonctions d'un membre du poste consulaire, ses noms et prénoms et sa fonction au poste consulaire, la date d'arrivée et de départ définitif ou la cessation de sa fonction et tous les autres changements concernant sa situation, intervenus pendant son activité au poste consulaire;

2. La date d'arrivée et de départ définitif des membres de la famille d'un membre du poste consulaire et, le cas échéant, le fait qu'une personne devient membre de la famille ou perd cette qualité;

3. L'engagement et la cessation de service d'un employé consulaire qui est ressortissant de l'Etat de résidence ou qui a sa résidence permanente dans cet Etat.

Article 6

(1) L'Etat de résidence délivre gratuitement à tout membre du poste consulaire qui n'est pas ressortissant ou résident permanent de l'Etat de résidence une carte munie d'une photographie attestant son identité et sa qualité de membre du poste consulaire.

(2) Le paragraphe 1 du présent article s'applique mutatis mutandis aux membres de la famille.

Article 7

Le fonctionnaire consulaire doit être un ressortissant de l'Etat d'envoi qui n'est ni ressortissant de l'Etat de résidence ni résident permanent dans cet Etat.

Article 8

L'Etat de résidence peut à tout moment et sans être tenu de communiquer les raisons de sa décision, informer l'Etat d'envoi par écrit et par la voie diplomatique qu'il a l'intention de retirer au chef de poste consulaire l'exequatur ou une autre autorisation ou qu'un membre du poste consulaire n'est pas acceptable. Dans ce cas, l'Etat d'envoi doit rappeler la personne en cause ou mettre fin à ses fonctions au poste consulaire. Si l'Etat d'envoi ne s'acquitte pas de cette obligation dans un délai raisonnable, l'Etat de résidence peut, dans le cas du chef de poste consulaire, retirer l'exequatur ou l'autorisation ou, dans le cas de tout autre membre du poste consulaire, cesser de lui reconnaître cette qualité.

CHAPITRE III

Facilités, privilèges et immunités.

Article 9

(1) L'Etat de résidence traite les fonctionnaires consulaires avec le respect qui leur est dû et prend toute mesure appropriée pour leur permettre l'exercice efficace de leurs fonctions.

(2) L'Etat de résidence veille à ce que les membres du poste consulaire puissent jouir des facilités, privilèges et immunités prévus par la présente convention.

Article 10

En conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence, l'Etat d'envoi peut acquérir, prendre à bail ou utiliser les locaux consulaires, la résidence du chef de poste consulaire et les logements des membres du poste consulaire. Si besoin en est, l'Etat d'envoi bénéficiera du soutien de l'Etat de résidence.

Article 11

(1) Un écusson aux armes de l'Etat et l'inscription désignant le poste consulaire et rédigée dans les langues de l'Etat d'envoi et de l'Etat de résidence peuvent être placés sur le bâtiment occupé par le poste consulaire.

(2) Le pavillon national de l'Etat d'envoi peut être arboré sur le bâtiment occupé par le poste consulaire et sur la résidence du chef de poste consulaire.

(3) Le chef de poste consulaire peut arborer le pavillon national de l'Etat d'envoi sur les véhicules qu'il utilise dans l'exercice de ses fonctions.

Article 12

(1) L'Etat de résidence prendra toute mesure appropriée pour assurer la protection des locaux consulaires. Les locaux consulaires doivent être utilisés exclusivement en conformité avec le caractère et les fonctions du poste consulaire.

(2) Les locaux consulaires, et la résidence du chef de poste consulaire sont inviolables. Sans le consentement du chef de poste consulaire, du chef de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi ou d'une personne habitée par eux, les autorités de l'Etat de résidence ne peuvent pénétrer ni dans les locaux consulaires, ni dans la résidence du chef de poste consulaire.

Article 13

Les archives consulaires sont inviolables à tout moment et en quelque lieu qu'elles se trouvent.

Article 14

(1) Le poste consulaire a le droit de communiquer avec son gouvernement, la mission diplomatique et les autres postes consulaires de l'Etat d'envoi dans l'Etat de résidence. Le poste consulaire peut employer tous les moyens de communication qui sont de coutume, y compris les courriers diplomatiques et consulaires, la valise diplomatique et consulaire et les messages en code ou en chiffre. Le poste consulaire ne peut installer et utiliser un poste émetteur de radio qu'avec l'assentiment de l'Etat de résidence. Le poste consulaire doit payer les mêmes tarifs que la mission diplomatique pour l'utilisation des moyens de communication publics.

(2) La correspondance officielle du poste consulaire et la valise consulaire sont inviolables et ne peuvent être ni ouvertes ni retenues par les autorités de l'Etat de résidence. La valise consulaire doit porter des marques extérieures visibles de son caractère. Elle ne peut contenir que la correspondance officielle et des objets destinés à l'usage officiel. Toutefois, si les autorités compétentes de l'Etat de résidence ont de sérieux motifs de croire que la valise consulaire contient d'autres objets que la correspondance officielle ou des objets destinés à l'usage officiel, elles peuvent demander qu'elle soit renvoyée à son lieu d'origine.

(3) L'Etat de résidence accorde au courrier consulaire titulaire d'un document officiel attestant sa qualité et précisant le nombre de colis constituant la valise consulaire, les mêmes droits, privilèges et immunités qu'au courrier diplomatique de l'Etat d'envoi. Il en est de même pour le courrier consulaire ad hoc dont les droits, privilèges et immunités expirent cependant après la remise de la valise consulaire au destinataire.

(4) La valise consulaire peut aussi être confiée au commandant d'un aéronef ou au capitaine d'un navire. Le commandant ou le capitaine doit être porteur d'un document officiel indiquant le nombre de colis consti-

tuant la valise consulaire; il n'est cependant pas considéré comme courrier consulaire. Dans le respect des dispositions de sécurité en vigueur, le poste consulaire peut charger un membre du poste consulaire de se faire remettre la valise consulaire directement par le commandant d'un aéronef ou le capitaine d'un navire de l'Etat d'envoi ou de la lui remettre.

Article 15

(1) Le chef de poste consulaire bénéficie de l'inviolabilité personnelle. Il ne peut être mis en état d'arrestation provisoire, ni être détenu, ni être soumis à aucune autre forme de limitation de sa liberté personnelle dans l'Etat de résidence.

(2) Le chef de poste consulaire jouit de l'immunité de la juridiction pénale de l'Etat de résidence. Il jouit également de l'immunité de la juridiction civile et administrative de l'Etat de résidence, sauf s'il s'agit d'une action civile :

1. concernant les biens immeubles personnels situés dans l'Etat de résidence, à moins que ces biens ne soient utilisés à des fins consulaires au nom de l'Etat d'envoi;

2. concernant les affaires successorales dans lesquelles il agit non pas au nom de l'Etat d'envoi mais à titre privé en qualité d'exécuteur testamentaire, de curateur de la succession, d'héritier ou de légataire;

3. relative à une profession libérale ou à une activité industrielle et commerciale quelle qu'elle soit, qu'il exerce dans l'Etat de résidence en dehors de ses fonctions officielles;

4. résultant des contrats passés par lui et qu'il n'a pas conclus expressément ou implicitement en tant que mandataire de l'Etat d'envoi;

5. intentée par un tiers pour un dommage résultant d'un accident causé dans l'Etat de résidence par un moyen de transport.

(3) Aucune mesure d'exécution ne peut être prise à l'égard du chef de poste consulaire, sauf dans les cas prévus au paragraphe 2, et pourvu que l'exécution puisse se faire sans qu'il soit porté atteinte à l'inviolabilité de sa personne ou de sa demeure.

Article 16

(1) Les fonctionnaires consulaires autres que le chef de poste consulaire et les employés consulaires ne sont pas soumis à la juridiction pénale, civile et administrative de l'Etat de résidence en ce qui concerne les actes accomplis dans l'exercice de leurs fonctions officielles, sauf s'il s'agit d'une action civile;

1. résultant d'un contrat qu'ils ont conclu sans agir expressément ou implicitement au nom de l'Etat d'envoi;

2. intentée par un tiers pour un dommage résultant d'un accident causé par un moyen de transport dans l'Etat de résidence.

(2) Les fonctionnaires consulaires autres que le chef de poste consulaire et les employés consulaires ne peuvent être mis en état d'arrestation provisoire, ni être détenus, ni être soumis à aucune autre forme de limitation de leur liberté personnelle dans l'Etat de résidence, à moins qu'ils ne soient inculpés par les autorités judiciaires compétentes de cet Etat pour avoir commis intentionnellement une infraction pour laquelle la législation de l'Etat de résidence prévoit une peine privative de liberté de cinq ans ou une peine plus grave ou encore qu'ils aient fait l'objet d'une condamnation judiciaire passée en force de chose jugée.

(3) Lorsqu'une procédure pénale est engagée contre un fonctionnaire consulaire autre que le chef de poste consulaire, elle doit être conduite avec les égards qui

lui sont dus en raison de sa position officielle et de manière à gêner le moins possible l'exercice des fonctions consulaires.

Article 17

(1) Le membre d'un poste consulaire peut être appelé à répondre comme témoin par les tribunaux ou d'autres autorités compétentes de l'Etat de résidence. Cependant, il n'est pas tenu de déposer sur des faits ayant trait à l'exercice de ses fonctions officielles, ni de produire des pièces de correspondance officielle et d'autres documents ou objets y relatifs, ni de se prononcer et tant qu'expert sur le droit de l'Etat d'envoi.

(2) Si le membre du poste consulaire refuse de se présenter comme témoin ou de témoigner, aucune mesure coercitive ou sanction ne peut lui être appliquée.

(3) Les tribunaux ou autres autorités compétentes de l'Etat de résidence qui requièrent le témoignage d'un fonctionnaire consulaire doivent prendre des mesures appropriées pour ne pas le gêner dans l'exercice de ses fonctions. Les témoignages, oraux ou écrits, peuvent être recueillis au poste consulaire ou au domicile d'un fonctionnaire consulaire.

(4) Le paragraphe 1 du présent article s'applique mutatis mutandis aux membres de la famille d'un membre du poste consulaire.

Article 18

(1) L'Etat d'envoi peut renoncer aux privilèges et immunités prévus aux articles 15, 16 et 17. Dans chaque cas particulier, la renonciation doit être expresse et communiquée par écrit à l'Etat de résidence.

(2) Si un membre du poste consulaire qui bénéficie de l'immunité de juridiction engage une procédure, il n'est pas recevable à invoquer l'immunité de juridiction à l'égard de toute demande reconventionnelle directement liée à la demande principale.

(3) Le renonciation à l'immunité pour une action n'est pas censée impliquer la renonciation à l'immunité quant à l'exécution du jugement, pour laquelle une renonciation distincte est nécessaire.

Article 19

Les membres du poste consulaire et les membres de leur famille sont exemptés, dans l'Etat de résidence, de toute prestation personnelle et de tout service d'intérêt public, de quelque nature qu'ils soient.

Article 20

Les membres du poste consulaire et les membres de leur famille ne sont pas soumis aux obligations prévues par les lois et règlements de l'Etat de résidence en matière d'immatriculation et de permis de séjour, applicables aux personnes qui ne sont pas ressortissants de l'Etat de résidence.

Article 21

(1) L'Etat de résidence ne prélève pas d'impôts et taxes nationaux, régionaux et communaux sur :

1. Les locaux consulaires et la résidence du chef de poste consulaire, s'ils ont été acquis par l'Etat d'envoi, pris à bail au nom de celui-ci ou s'ils sont utilisés par lui. Cela s'applique aussi à l'acquisition des immeubles mentionnés, à conditions que l'Etat d'envoi les acquière exclusivement aux fins consulaires;

2. la propriété, la possession ou l'utilisation de biens meubles par l'Etat d'envoi, destinés exclusivement aux besoins du poste consulaire.

(2) Les dispositions du paragraphe (1) du présent article ne s'appliquent pas au paiement de services rendus.

(3) Les exemptions prévues au paragraphe (1) du présent article ne s'appliquent pas aux impôts et taxes qui, conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence, sont à la charge de la personne ayant contracté avec l'Etat d'envoi ou avec la personne agissant en son nom.

Article 22

(1) Les membres du poste consulaire et les membres de leur famille sont exempts de tous impôts et taxes nationaux, régionaux et communaux, à l'exception :

1. des impôts et taxes indirects d'une nature telle qu'ils sont normalement incorporés dans le prix des marchandises et des services;

2. des impôts et taxes sur les biens immeubles privés situés dans l'Etat de résidence;

3. des droits de succession et de mutation perçus sur les biens situés dans l'Etat de résidence, sous réserve de la disposition prévue au paragraphe 2;

4. des impôts et taxes sur les revenus privés qui ont leur source dans l'Etat de résidence et sur les biens situés dans celui-ci;

5. des impôts, droits et taxes perçus en rémunération de services particuliers rendus;

6. des droits d'enregistrement, de greffe, de légalisation, d'hypothèque et de timbre.

(2) En cas de décès d'un membre du poste consulaire ou d'un membre de sa famille, des impôts et taxes nationaux, régionaux et communaux de mutation ne sont pas prélevés sur les biens meubles dont la présence dans l'Etat de résidence était due uniquement à la présence dans l'Etat de résidence était due uniquement à la présence dans cet Etat du défunt en tant que membre du poste consulaire ou membre de sa famille.

L'Etat de résidence autorise l'exportation des biens meubles du défunt, à l'exception de ceux qui ont été acquis dans l'Etat de résidence et qui font l'objet d'une prohibition d'exportation.

Article 23

(1) Suivant ses lois et règlements, l'Etat de résidence autorise l'entrée et la sortie et accorde l'exemption de tous droits de douane, taxes et autres redevances connexes, autres que frais d'entrepôt, de transport et frais afférents à des services analogues, pour :

1. les objets destinés à l'usage officiel du poste consulaire, y compris les automobiles;

2. les objets destinés à l'usage personnel du fonctionnaire consulaire et des membres de sa famille, y compris les automobiles.

(2) Les employés consulaires bénéficient des exemptions prévues au point 2 du paragraphe 1 du présent article en ce qui concerne les objets importés lors de leur première installation.

(3) Les bagages personnels accompagnés des fonctionnaires consulaires et des membres de leur famille sont exemptés de la visite douanière. Ils ne peuvent être soumis à la visite que s'il ya de sérieuses raisons de supposer qu'ils contiennent des objets autres que ceux mentionnés au point 2 du paragraphe 1 du présent article ou des objets dont l'importation ou l'exportation est interdite par les lois et règlements de l'Etat de résidence ou soumise à ses lois et règlements de quarantaine. Cette visite ne peut avoir lieu qu'en présence du fonctionnaire consulaire, du membre de sa famille intéressé ou d'une personne autorisée par eux.

Article 24

Les membres du poste consulaire et les membres de leur famille jouissent de la liberté de déplacement et

de circulation dans l'Etat de résidence, à l'exception des zones où l'accès ou le séjour sont interdits par les lois et règlements de l'Etat de résidence.

Article 25

(1) L'employé consulaire qui est ressortissant ou résident permanent de l'Etat de résidence ne jouit pas des facilités, privilèges et immunités prévus par la présente Convention, à l'exception du droit, prévu au paragraphe 1 de l'article 17.

(2) Le paragraphe 1 du présent article s'applique mutatis mutandis aux membres de la famille du membre du poste consulaire qui sont ressortissants ou résidents permanents de l'Etat de résidence.

CHAPITRE IV

Fonctions consulaires

Article 26

Le fonctionnaire consulaire est habilité à :

1. protéger les droits et les intérêts de l'Etat d'envoi de ses ressortissants et de ses personnes morales;

2. contribuer au développement des relations économiques, culturelles et scientifiques entre l'Etat d'envoi et l'Etat de résidence.

3. promouvoir de toute autre manière le développement des relations amicales entre l'Etat d'envoi et l'Etat de résidence.

Article 27

(1) Le fonctionnaire consulaire ne peut exercer ses fonctions consulaires que dans la circonscription consulaire. L'exercice des fonctions consulaires en dehors de la circonscription consulaire doit être autorisé à l'avance par l'Etat de résidence dans chaque cas particulier.

(2) Dans l'exercice de ses fonctions consulaires, le fonctionnaire consulaire peut s'adresser directement aux autorités compétentes dans la circonscription consulaire.

Article 28

Conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence, le fonctionnaire consulaire a le droit de représenter les ressortissants de l'Etat d'envoi devant les tribunaux et autres autorités de l'Etat de résidence ou de veiller à leur représentation appropriée et à faire prendre des mesures en vue de la protection des droits et intérêts de ces ressortissants lorsque, en raison de leur absence ou pour toute autre cause valable, ceux-ci ne peuvent défendre en temps utile leurs droits et intérêts.

Article 29

Le fonctionnaire consulaire a le droit :

1. d'immatriculer les ressortissants de l'Etat d'envoi;

2. d'accepter des demandes et de remettre des documents concernant des questions de nationalité en conformité avec les lois et règlements de l'Etat d'envoi;

3. d'établir, de prolonger, de modifier, d'annuler et de retirer des documents de voyage des ressortissants de l'Etat d'envoi;

4. de délivrer des visas.

Article 30

(1) Le fonctionnaire consulaire a le droit :

1. de tenir les registres des mariages, naissances et décès des ressortissants de l'Etat d'envoi ainsi que de recevoir les déclarations et demandes concernant l'état civil de ces ressortissants.

2. de célébrer des mariages à condition que les époux soient ressortissants de l'Etat d'envoi sans que l'un ou l'autre soit en même temps ressortissant de l'Etat de résidence.

(2) Le fonctionnaire consulaire informe les autorités compétentes de l'Etat de résidence de l'exécution des actes visés au paragraphe 1 du présent article, si les lois et règlements de l'Etat de résidence le prévoient.

Article 31

Le fonctionnaire consulaire a le droit :

1. de recevoir et authentifier des déclarations des ressortissants de l'Etat d'envoi.

2. de recevoir, d'authentifier et de conserver en dépôt des dispositions testamentaires ainsi que d'autres documents concernant des actes juridiques unilatéraux des ressortissants de l'Etat d'envoi;

3. de recevoir, d'authentifier et de conserver en dépôt les contrats passés entre ressortissants de l'Etat d'envoi, s'ils ne sont pas relatifs à l'établissement, au transfert ou à l'extinction de droits sur des biens immeubles situés dans l'Etat de résidence;

4. de certifier conformes les signatures des ressortissants de l'Etat d'envoi sur des documents;

5. de certifier conformes les copies ou extraits de documents;

6. de traduire des documents et les certifier conformes

7. de légaliser les documents établis par les autorités compétentes ou les fonctionnaires de l'Etat de résidence et destinés à être utilisés dans l'Etat d'envoi;

8. de délivrer des certificats d'origine pour les marchandises.

9. d'exercer pour autant que les lois et règlements de l'Etat de résidence ne s'y opposent pas, toutes autres fonctions notariales dont il est chargé par l'Etat d'envoi.

Article 32

Les documents et actes établis, authentifiés ou certifiés conformes par un fonctionnaire consulaire conformément à l'article 31 de la présente Convention ont, dans l'Etat de résidence, la même valeur juridique que les documents et actes correspondants établis par les autorités compétentes de l'Etat de résidence, à condition, toutefois, qu'ils ne s'opposent pas aux lois et règlements de cet Etat.

Article 33

Le fonctionnaire consulaire a le droit de remettre aux ressortissants de l'Etat d'envoi des documents et actes qui leur sont adressés par les tribunaux ou par d'autres autorités compétentes de cet Etat.

Article 34

(1) Le fonctionnaire consulaire a le droit :

1. d'assumer la garde des documents, des sommes d'argent, des objets de valeur et autres objets appartenant à des ressortissants de l'Etat d'envoi;

2. de recevoir des documents, des sommes d'argent, des objets de valeur et autres objets que des ressortissants de l'Etat d'envoi ont perdus pendant leur séjour dans l'Etat de résidence et que les autorités de l'Etat de résidence lui remettent pour les faire parvenir au propriétaire.

(2) Les objets reçus en dépôt conformément au paragraphe 1 du présent article ne peuvent être exportés de l'Etat de résidence que si les lois et règlements de cet Etat ne s'y opposent pas.

Article 35

Les autorités compétentes de l'Etat de résidence signalent immédiatement au fonctionnaire consulaire le décès dans l'Etat de résidence d'un ressortissant de l'Etat d'envoi et lui font parvenir un exemplaire de l'acte de décès. La délivrance et la remise de cet acte se font gratuitement.

Article 36

(1) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence fournissent au fonctionnaire consulaire tous les renseignements qui leur sont connus en ce qui concerne la succession d'un ressortissant de l'Etat d'envoi décédé dans l'Etat de résidence, l'existence d'une disposition testamentaire du défunt et les héritiers, légataires ou réservataires.

(2) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informent le fonctionnaire consulaire, lorsque l'ouverture dans l'Etat de résidence d'une procédure successorale fait ressortir, quelle que soit la nationalité du de cujus au moment de son décès, que l'héritier, le légataire ou le réservataire est ressortissant de l'Etat d'envoi.

Article 37

Au cas où un ressortissant de l'Etat d'envoi a laissé une succession dans l'Etat de résidence ou que dans une procédure successorale l'héritier, le légataire ou le réservataire est ressortissant de l'Etat d'envoi, quelle que soit la nationalité du de cujus au moment de son décès, le fonctionnaire consulaire a le droit de demander aux autorités compétentes de l'Etat de résidence de prendre des mesures de protection, de sauvegarde et d'administration de la succession. En conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence, il peut prêter son concours à la mise à exécution de ces mesures et veiller à la représentation des héritiers, légataires ou réservataires.

Article 38

(1) Après la conclusion d'une procédure successorale, le fonctionnaire consulaire est habilité à recevoir des autorités compétentes de l'Etat de résidence les biens meubles faisant partie de la masse successorale ou le produit de la vente des biens meubles ou immeubles pour les faire parvenir à un ressortissant de l'Etat d'envoi à condition que celui-ci soit héritier, légataire ou réservataire, qu'il n'ait pas sa résidence permanente dans l'Etat de résidence et qu'il n'ait pas participé à la procédure successorale, ni personnellement ni par l'intermédiaire d'un représentant.

(2) Les biens cités au paragraphe 1 du présent article ne sont remis au fonctionnaire consulaire que si, en conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence, les dettes héréditaires et les taxes successorales sont payées ou garanties.

(3) La transmission et l'exportation à l'adresse des ayants droit des biens visés au paragraphe 1 du présent article s'effectuent conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence.

Article 39

(1) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence remettent au fonctionnaire consulaire les effets personnels, sommes d'argent et objets de valeur laissés par un ressortissant de l'Etat d'envoi, lorsque ce ressortissant est décédé pendant un séjour temporaire dans l'Etat de résidence et que la remise de ces biens à un mandataire n'est pas possible.

(2) La remise et l'exportation des biens visés au paragraphe 1 du présent article s'effectuent conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence.

Article 40

(1) Lorsque les autorités compétentes de l'Etat de résidence apprennent qu'il est nécessaire, en vue de la sauvegarde des droits et intérêts d'un ressortissant de l'Etat d'envoi, y compris les droits et intérêts concernant des biens se trouvant dans l'Etat de résidence, de désigner un tuteur ou un curateur, ou de prendre toute autre mesure de protection prévue par la législation de l'Etat de résidence, elles en informent le fonctionnaire consulaire.

(2) Pour le règlement des questions visées au paragraphe 1 ci-dessus, le fonctionnaire consulaire peut s'adresser aux autorités compétentes de l'Etat de résidence. Il peut notamment proposer une personne qualifiée pour agir en tant que tuteur ou curateur.

Article 41

(1) Le fonctionnaire consulaire a le droit de communiquer avec tout ressortissant de l'Etat d'envoi, de le rencontrer, de lui prêter assistance dans ses rapports avec les autorités de l'Etat de résidence, aussi bien que dans les affaires traitées par ces autorités. Il est autorisé à lui assurer l'assistance d'un avocat ou de toute autre personne qualifiée, ainsi qu'à lui procurer un interprète.

(2) L'Etat de résidence ne limite en aucune manière ni les rapports d'un ressortissant de l'Etat d'envoi avec le poste consulaire ni son accès audit poste.

(3) Les autorités de l'Etat de résidence aident, si besoin est le fonctionnaire consulaire à obtenir des renseignements sur des personnes qui ont la nationalité de l'Etat d'envoi, afin que le fonctionnaire consulaire puisse se mettre en communication avec ces ressortissants ou les rencontrer.

Article 42

Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informeront sans retard le fonctionnaire consulaire des accidents graves de la circulation survenus aux ressortissants de l'Etat d'envoi dans l'Etat de résidence.

Article 43

(1) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informent le fonctionnaire consulaire de l'arrestation, de la détention ou de toute autre mesure de restriction de la liberté personnelle d'un ressortissant de l'Etat d'envoi dans l'Etat de résidence. L'information est donnée au plus tard dans un délai de trois jours à compter du jour où ledit ressortissant est arrêté, détenu ou soumis à toute autre mesure restrictive de sa liberté personnelle.

(2) Le fonctionnaire consulaire a le droit de se rendre auprès d'un ressortissant de l'Etat d'envoi qui est arrêté, détenu ou soumis à toute autre mesure restrictive de sa liberté personnelle ou qui purge une peine privative de liberté dans l'Etat de résidence, s'entretenir avec lui ainsi que pourvoir à sa représentation en justice. Les visites sont autorisées dans les 4 jours qui suivent l'arrestation, la détention ou toute autre mesure de restriction de la liberté personnelle du ressortissant. Ces visites peuvent se répéter périodiquement et à des intervalles raisonnables.

(3) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence transmettent sans retard au fonctionnaire consulaire la correspondance et les communications d'un ressortissant de l'Etat d'envoi arrêté, détenu, soumis à toute

forme de privation de liberté ou qui purge une peine privative de liberté dans l'Etat de résidence.

(4) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informent le ressortissant concerné de l'Etat d'envoi des droits qui lui sont reconnus par le présent article.

(5) Les droits visés dans le présent article sont exercés en conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence, à condition que ces derniers n'annulent pas lesdits droits.

Article 44

(1) Le fonctionnaire consulaire a le droit de prêter assistance et secours aux navires de l'Etat d'envoi ainsi qu'à leurs équipages pendant leur séjour dans un port, dans les eaux territoriales et intérieures de l'Etat de résidence.

(2) Le fonctionnaire consulaire peut communiquer avec les navires de l'Etat d'envoi et se rendre à bord dès que ces navires ont été admis à la libre pratique.

(3) Le capitaine et les membres de l'équipage des navires de l'Etat d'envoi peuvent communiquer avec le fonctionnaire consulaire. Ils ont le droit de se rendre au poste consulaire en conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence.

(4) Dans l'exercice de ses fonctions, le fonctionnaire consulaire peut demander aux autorités compétentes de l'Etat de résidence de prêter aide et assistance dans toute question concernant un navire de l'Etat d'envoi, le capitaine, les membres de l'équipage, et la cargaison.

Article 45

(1) Le fonctionnaire consulaire a le droit :

1. sans préjudice des droits des autorités de l'Etat de résidence, de faire des enquêtes concernant les incidents survenus à bord du navire de l'Etat d'envoi au cours de la traversée et d'interroger le capitaine et les membres de l'équipage;

2. sans préjudice des droits des autorités de l'Etat de résidence, de régler toute contestation entre le capitaine et un membre de l'équipage, y compris les contestations relatives aux salaires, au contrat d'engagement maritime et aux conditions de travail;

3. de prendre des mesures pour engager ou licencier le capitaine ou un membre de l'équipage à condition que les lois et règlements de l'Etat de résidence ne s'y opposent pas;

4. de prendre des mesures en vue du traitement médical du capitaine ou d'un membre de l'équipage et de veiller en cas de besoin au rapatriement de ces personnes dans l'Etat d'envoi.

5. de recevoir, dresser, prolonger ou certifier les déclarations et documents que les lois et règlements de l'Etat d'envoi requièrent pour les navires de cet Etat et leur cargaison, et de vérifier les papiers de bord.

(2) Conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence, le fonctionnaire consulaire peut prêter toute aide et assistance au capitaine ou à un membre de l'équipage des navires de l'Etat d'envoi et se présenter avec lui devant les tribunaux et autres autorités de l'Etat de résidence.

Article 46

(1) Si les tribunaux ou les autres autorités compétentes de l'Etat de résidence ont l'intention de prendre des mesures coercitives ou de faire une enquête à bord d'un navire de l'Etat d'envoi, le fonctionnaire consulaire doit en être avisé par les autorités compétentes de l'Etat de résidence. Cette communication doit être faite à temps afin que le fonctionnaire consulaire puisse être présent. Au cas où le fonctionnaire consu-

laire n'a pas assisté à l'exécution de ces mesures, les autorités compétentes de l'Etat de résidence l'en informent par écrit sur sa demande. Si l'urgence des mesures à prendre ne permet pas d'aviser le fonctionnaire consulaire au préalable, les autorités compétentes de l'Etat de résidence informent le fonctionnaire consulaire par écrit des incidents survenus et des mesures prises, sans que le fonctionnaire consulaire ait à le demander.

(2) Les dispositions prévues au paragraphes 1 du présent article s'appliquent également lorsque le capitaine ou des membres de l'équipage doivent être interrogés à terre par les autorités compétentes de l'Etat de résidence au sujet des incidents relatifs au navire de l'Etat d'envoi.

(3) Les dispositions visées au présent article ne s'appliquent pas aux contrôles usuels de douane, de passeport et de santé.

Article 47

(1) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informent immédiatement le fonctionnaire consulaire lorsqu'un navire de l'Etat d'envoi fait naufrage, échoue ou subit une autre avarie dans un port, dans les eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence et lui communiquent les mesures prises en vue du sauvetage et de la protection des vies humaines, du navire et de la cargaison. Le fonctionnaire consulaire peut prêter tout secours au navire de l'Etat d'envoi, au capitaine et aux membres de l'équipage et prendre des mesures en vue de la sauvegarde de la cargaison et de la réparation du navire.

(2) Si le capitaine, le propriétaire du navire, son agent ou l'assureur compétent n'est pas en mesure de prendre les dispositions nécessaires pour la sauvegarde ou l'administration du navire ou de sa cargaison, le fonctionnaire consulaire peut prendre, au nom du propriétaire du navire de l'Etat d'envoi, des mesures que le propriétaire du navire ou de la cargaison aurait pu prendre lui-même à cet effet.

(3) Les dispositions prévues aux paragraphes 1 et 2 du présent article s'appliquent également aux objets appartenant à un ressortissant de l'Etat d'envoi et provenant d'un navire de l'Etat de résidence ou d'un tiers, trouvés en épave sur la côte ou dans les eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence ou amenés dans un port de cet Etat.

(4) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence prêtent au fonctionnaire consulaire tout concours nécessaire pour les mesures qu'il doit prendre en cas d'avarie d'un navire de l'Etat d'envoi.

(5) Le navire de l'Etat d'envoi qui a subi une avarie, sa cargaison et les provisions de bord sont exempts de droits de douane, de taxes et d'impôts dans l'Etat de résidence, s'ils ne sont pas destinés à l'utilisation dans cet Etat.

Article 48

Les articles 44 à 47 de la présente Convention s'appliquent mutatis mutandis aux aéronefs de l'Etat d'envoi.

Article 49

Le fonctionnaire consulaire peut exercer aussi des fonctions consulaires autres que celles prévues par la présente Convention, à condition que les lois et règlements de l'Etat de résidence ne s'y opposent pas.

Article 50

Avec le consentement de l'Etat de résidence, le

poste consulaire peut exercer des fonctions consulaires pour un Etat tiers dans l'Etat de résidence.

Article 51

Le fonctionnaire consulaire a le droit de percevoir dans l'Etat de résidence, au titre des services consulaires rendus, les droits et taxes prévus par les lois et règlements de l'Etat d'envoi. Les droits consulaires sont exempts de tout impôt ou taxe dans l'Etat de résidence.

CHAPITRE V

Dispositions générales et finales

Article 52

Les personnes bénéficiant des facilités, privilèges et immunités prévus par la présente Convention sont, sans préjudice de ces derniers, tenues de respecter les lois et règlements de l'Etat de résidence, y compris les règlements en matière de circulation et d'assurance de véhicules, et de s'abstenir de s'immiscer dans les affaires intérieures de l'Etat de résidence.

Article 53

(1) Les dispositions de la présente Convention s'appliquent également à l'exercice des fonctions consulaires par la mission diplomatique de l'Etat d'envoi. Les droits et obligations des fonctionnaires prévus par la présente Convention s'appliquent aux membres du personnel diplomatique de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi qui sont chargés de l'exercice des fonctions consulaires. Les noms de ces diplomates doivent être notifiés au ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence. Si les lois et règlements de l'Etat de résidence prévoient la remise d'une lettre de provision et la délivrance d'un exequatur, ce dernier doit être délivré gratuitement.

(2) L'exercice des fonctions consulaires par un membre du personnel diplomatique de la mission diplomatique, conformément au paragraphe 1 du présent article, n'affecte pas les facilités, privilèges et immunités dont il jouit au titre de son statut diplomatique.

Article 54

(1) La présente Convention sera soumise à ratification. Elle entrera en vigueur le trentième jour suivant l'échange des instruments de ratification, qui aura lieu à Berlin.

(2) La présente Convention est conclue pour une durée indéterminée et restera en vigueur jusqu'à l'expiration d'un délai de six mois à compter du jour où l'une des Hautes Parties Contractantes aura notifié sa dénonciation par écrit et par la voie diplomatique.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des Hautes Parties Contractantes ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Athènes, le 6 juillet 1982 en deux exemplaires en langues grecque, allemande et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence, le texte français prévaudra.

Pour la République Hellénique Pour la République
Démocratique Allemande

Son Excellence
Monsieur Yiannis Haralambopoulos
Ministre des Affaires Etrangères
de la République Hellénique.
Excellence,

J'ai l'honneur de me référer à la Convention Consulaire entre la République Démocratique Allemande et la République Hellénique et je suis autorisé à vous proposer qu'entre la République Démocratique Allemande et la République Hellénique, il soit convenu ce qui suit :

« Sur la base des principes généralement reconnus du droit international, au nombre desquels figure le droit souverain de chaque Etat de déterminer les conditions de l'acquisition, du maintien ou de la perte de sa propre nationalité, les deux Parties sont convenues que pour l'application de l'article 41 de la Convention consulaire signée aujourd'hui, les fonctionnaires consulaires de l'Etat d'envoi ont le droit d'accéder dans l'Etat de résidence aux personnes qui sont ressortissantes de l'Etat d'envoi».

Je vous prie de bien vouloir me confirmer que ce qui précède constitue un arrangement entre la République Démocratique Allemande et la République Hellénique.

Je vous prie d'agréer, Excellence, l'assurance de ma haute considération.

Oskar Fischer,
Ministre des Affaires
Etrangères de la République
Démocratique Allemande

Accusé de réception de la partie hellénique
Excellence,

J'accuse réception de votre lettre de ce jour dont la teneur est la suivante :

«J'ai l'honneur de me référer à la Convention Consulaire entre la République Démocratique Allemande et la République Hellénique et je suis autorisé à vous proposer qu'entre la République Démocratique Allemande et la République Hellénique, il soit convenu ce qui suit :

«Sur la base des principes généralement reconnus du droit international, au nombre desquels figure le droit souverain de chaque Etat de déterminer les conditions de l'acquisition, du maintien ou de la perte de sa propre nationalité, les deux Parties sont convenues que pour l'application de l'article 41 de la Convention consulaire signée aujourd'hui, les fonctionnaires consulaires de l'Etat d'envoi ont le droit d'accéder dans l'Etat de résidence aux personnes qui sont ressortissantes de l'Etat d'envoi».

Je vous prie de bien vouloir me confirmer que ce qui précède constitue un arrangement entre la République Démocratique Allemande et la République Hellénique»

Je suis autorisé à déclarer que votre lettre et la présente réponse constituent un arrangement entre la République Hellénique et la République Démocratique Allemande.

Je vous prie d'agréer, Excellence, l'expression de ma haute considération.

A son Excellence
Monsieur Oskar Fischer
Ministre des Affaires Etrangères
de la République Démocratique Allemande.

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομαι να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 14 Ιουνίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 16 Ιουνίου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1449

Κύρωση Συμφωνίας Έμπορικης Ναυτιλίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον :

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που έρίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία Έμπορικης Ναυτιλίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας που υπογράφηκε στο Βερολίνο στις 13 Μαΐου 1981, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής :

AGREEMENT

between the Government of the Hellenic Republic and the Government of the German Democratic Republic on Merchant Shipping.

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the German Democratic Republic (hereinafter referred to as the Contracting Parties).

Desirous of strengthening the friendly relations between the two countries, by developing their co-operation in the field of merchant shipping, and with a view to contributing to the development of international shipping on the basis of the principles of the freedom of merchant navigation.

Bearing in mind the principles laid down in international law and particularly in international Shipping Conventions to which both Parties are members,

Desiring to develop the friendly relations between the two states in accordance with the Final Act of Helsinki,

Have decided to conclude the present Agreement.

Article 1

The Contracting Parties shall develop their co-operation in the field of merchant shipping on the basis of equal rights, mutual benefit and the principles of the freedom of the merchant navigation, and shall refrain from any action that could affect the development of international shipping based on the above mentioned principles.

Article 2

For the purpose of this Agreement :

(1) The term «vessel of the State of one Contracting Party» shall mean any vessel registered in the shipping register of this State and flying the flag of the State of this Contracting Party.

This term shall not, however, include :

- a) Warships and auxiliary ships of the Navy ;
- b) Vessels which are performing exclusively administrative or state function ;
- c) Scientific research vessels ;
- d) Fishing vessels.

(2) The term «member of the crew» shall mean the master and any person actually employed for duties on board during a voyage in connection with the duties and services on board and included in the crew list.

(3) The term «cabotage» includes any transport of goods which, although accompanied by a through bill of lading and no matter what their origin of destination, are transhipped whether directly or indirectly at the ports of either of the State of the Contracting Parties to be carried to another port of the State of the same Contracting Party. The same provisions shall apply in the case of passengers even if they carry through tickets.

Article 3

(1) The Contracting Parties, within the limits of the respective national legislation, shall continue their efforts to maintain and develop an effective relationship between the competent authorities in their countries. In particular, the Contracting Parties agree to carry on mutual consultations and exchange of information between the respective competent authorities and to encourage development of contacts between their shipping organisations and enterprises.

(2) The competent authorities of the Contracting Parties are :

- On the part of the Hellenic Republic
The Ministry of Mercantile Marine
- On the part of the German Democratic Republic
Ministerium für Verkehrswesen der Deutschen Demokratischen Republik

Article 4

(1) The Contracting Parties agree to follow in international shipping the principles of free and fair competition and in particular:

a) To promote participation of their vessels in sea trade between the ports of the States of the Contracting Parties ;

b) To co-operate in the elimination of obstacles which might hamper the development of sea trade between the ports of their countries ;

c) For the purpose of effectively utilizing their vessels, in sea trade between the ports of the States of the Contracting Parties and the ports of third countries to support measures which would ensure the participation

of their vessels in this trade on a free and commercially competitive basis and to abstain from measures and practices preventing such participation.

(2) The provisions of this Article shall not affect the right of vessels of third countries to participate in sea trade between the ports of the Contracting Parties.

(3) With the view of implementing the provisions of this Article the shipping companies owning vessels of the flag of the State of either Contracting Party are free to operate individual or joint liner services as well as to conclude with each other agreements on technical-organisational and commercial matters.

Article 5

(1) Each Contracting Party shall afford to vessels of the State of the other Contracting Party, their crews, passengers and cargoes the same treatment it affords to its own vessels, engaged in international voyages, their crews, passengers and cargoes, when entering, staying in or sailing from a port of the State of that Contracting Party.

(2) The provisions of paragraph 1 shall apply to:

a) any dues and charges levied on behalf or on account of state authorities or other organisations as well as to the manner in which they are collected;

b) mooring and unmooring, loading and unloading of vessels in the ports and on roadsteads;

c) pilotage and towage, the use of canals, locks, bridges, signals and fairway lightings;

d) the use of cranes, weighbridges, warehouses, dockyards, docks and repair shops;

e) the supply with fuel, lubricants, water and food;

f) medical and sanitary care.

(3) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not;

a) apply to ports, not open to the entry of foreign vessels;

b) apply to activities, reserved by each of the Contracting Parties for their national organisations or enterprises, including in particular cabotage, sea fishing, pilotage, towage, salvage and maritime assistance ;

c) affect the regulations concerning entry and stay of foreigners ;

d) oblige either Contracting Party to extend to vessels of the State of the other Contracting Party exemptions from compulsory pilotage requirements granted to its own vessels.

(4) The Contracting Parties shall afford to each other a treatment same to that of the most-favoured nation in all other matters related to shipping.

The provisions of this paragraph shall not apply to advantages resulting from the participation of each Contracting Party to an Economic Community of any kind.

Article 6

Any vessels of each of the States of the two Contracting Parties when sailing into a port of the State of the other Party for the purpose of discharging part of their cargo may, after complying with the laws and regulations of the country in question, keep aboard that part of their cargo which is destined for another port either in the same or another country, or transfer it to another vessel without payment of any extra dues, apart from those levied on the national flag vessels.

In the same way, any vessels of each of the States of the two Contracting Parties may call at one or more ports of the State of the other Party for the purpose of picking up the whole or part of their cargo destined

for foreign ports without payment of dues other than those levied in similar cases on the national flag vessels.

Article 7

The Contracting Parties shall adopt, within the limits of their national legislation and port regulations as well as of their obligations under international law, all necessary measures to facilitate and expedite maritime traffic, to prevent unnecessary delays to vessels, and to expedite and simplify as much as possible the carrying out of customs and other formalities applicable in ports.

Article 8

(1) The documents certifying the nationality of vessels, certificates of tonnage and other ship documents issued or recognized by one of the Contracting Parties shall be recognized by the other Party.

(2) Apart from a judicial sale vessels of either of the State of the Contracting Parties cannot be registered in the Registry of the other Party without presentation of a certificate, issued by the competent authorities of the vessels original country stating that the vessel has been written off the Registry of this country.

(3) The vessels of the States of each of the Contracting Parties holding legally issued certificates of tonnage shall not be subject to remeasurement in the ports of the State of the other Party and the tonnage of the vessel noted in the certificate shall be taken as the basis for calculation of the port dues of any kind or name.

Article 9

(1) Each of the Contracting Parties shall recognize the identity documents which have been issued by the competent authorities of the other Contracting Party for members of the crew who are nationals of the State of this Contracting Party, and grant to the persons who possess the identity documents the rights mentioned in Articles 10 and 11 of this Agreement, on the conditions specified in them. These identity documents are:

- in the case of nationals of the Hellenic Republic: a Greek seamen's book or a Greek passport
- in the case of nationals of the German Democratic Republic: Seefahrtbuch der Deutschen Demokratischen Republik

(2) The provisions of Articles 10 and 11 of this Agreement shall apply correspondingly to any person who is not a national of the State of either Contracting Party but possesses an identity document in conformity with the provisions of the Convention No 108 of the International Labour Organization of 1958 concerning seafarers national identity documents. Such an identity document shall be issued by a State which is a Party to this Convention and shall guarantee the readmission of the holder to the country which issued the documents.

(3) The provisions of Articles 10 and 11 of this Agreement shall within the framework of the relevant national laws and regulations of the respective State of the Contracting Parties apply to any person who is not a national of the Hellenic Republic or a national of the German Democratic Republic and possesses an identity document other than those referred to in paragraph 2 of this Article.

Article 10

(1) Holders of seamen's documents specified in Article 9 of the present Agreement are permitted, in the case of being members of the crew of the vessel of the

State of the Contracting Party, which issued the identity document, to stay for temporary shore leave in the port town without visas during the stay of the vessel in a port of the State of the other Contracting Party, provided that the master has submitted the crew list to the competent authorities in accordance with the regulations in force in that port.

While landing and returning to the vessel the persons mentioned are subjected to frontier and customs control in force in that port.

(2) Masters of merchant vessels of the State of one Contracting Party will receive from the local authorities of the other Party any assistance which will be required for the return of the deserters to their vessels.

This paragraph is not applicable to deserters who are nationals of the State where they desert.

Article 11

(1) Holders of the seamen's identity documents specified in Article 9 of the present Agreement are permitted as passengers of any means of transport to enter the territory of the State of the other Contracting Party or to pass through its territory in transit whenever they are on the way to their vessel or moving to another vessel, on the way to their country or going for any other reason which will be approved by the authorities of this other Contracting Party, according to the procedure laid down in the Convention No 108 of the International Labour Organization of 1958.

(2) In all the cases specified in paragraph 1 of this Article the seamen must have corresponding visas of the other Contracting Party which shall be granted by the competent authorities within the shortest possible time.

(3) In case of the holder of seamen's identity document specified in Article 9 of the present Agreement not being a national of the State of either Contracting Party, the visas specified in this Article for entry into or transit passage via the territory of the State of the other Contracting Party shall be granted provided that he holds written order issued by the shipping company, the master of the vessel or any person authorized by them and his return to the territory of the State of the Contracting Party which had issued the seamen's identity document is guaranteed to the holder of such document.

(4) Changes regarding the crew of a vessel that is at a port of the State of the other Contracting Party shall be recorded in the language of the flag State in the appropriate vessel's documents indicating the date of the change.

Article 12

(1) Notwithstanding the provisions of Article 9-11 of the present Agreement, the regulations in respect of the entry, stay and departure of foreigners are kept fully in force in the territories of the States of the Contracting Parties.

(2) Each of the Contracting Parties reserves the right to deny entry to and/or stay in its territory to seamen whom it considers undesirable.

Article 13

(1) The vessels, crews, passengers and cargoes of the State of one Contracting Party, whilst in the territorial waters and internal waters and within seaports of the State of the other Contracting Party shall to the extent allowable by the relevant international Conventions in force related to the law of the sea be subject to the respective national laws and regulations in force, especially to the rules concerning traffic and safety as

well as public order, frontier crossing, customs, foreign exchange, health, veterinary and phytosanitary controls issued by the Contracting Parties in accordance with the principles of the respective international Conventions.

(2) While in the territorial waters and internal waters and within the seaports of the State of one Contracting Party, vessels of the State of the other Contracting Party shall be subject to the regulations relating to equipment, facilities, ship's safety devices, measurement and seaworthiness in force in the State of their flag.

(3) Nothing in this Article shall prevent the right of each Contracting Party to inspect vessels whilst in a port of their State in order to ensure that they comply with rules of international Conventions in force related to maritime safety and protection of marine environment which both Contracting Parties have accepted.

Article 14

(1) The judicial authorities of one Contracting Party shall not undertake any civil proceedings related to a Contract of employment of a crew member on board a vessel of the State of the other Contracting Party.

(2) In case a member of the crew of the State of one of the Contracting Parties shall commit an offence on board the vessel while the vessel being within the internal waters of the State of the other Contracting Party, the authorities of this other Party shall not prosecute him without consent of the competent diplomatic or consular officials of the country of flag of the vessel except if :

a) the consequences of the offence extend to the territory of the coastal State; or

b) the offence is of a kind to disturb the public order or the security of the coastal State; or

c) the prosecution is necessary for struggle against prohibited traffic of narcotic drugs.

In such cases notification will be made as soon as possible to the competent diplomatic or consular officials of the State of flag of the vessel.

(3) The provisions of paragraph 2 of this Article do not affect the rights of control and inquiry, which the authorities of each of the Contracting Parties have under their national legislation.

Article 15

(1) If a vessel of the State of one of the Contracting Parties suffers shipwreck, runs aground, is cast ashore or suffers any other accident off the coast of the State of the other Contracting Party the vessel and the cargo shall enjoy, in the territory of the State of the latter Party, the same treatment which are accorded to a national vessel and cargo.

(2) The crew and passengers as well as the vessel itself and its cargo shall be granted, at any time, help and assistance to the same extent as in the case of a national vessel.

(3) The cargo and articles unloaded or saved from the vessel specified in paragraph 1 of this Article, provided they are not delivered for use or consumption in the territory of the State of the other Contracting Party shall not be liable to any customs duties.

(4) The vessel so stranded or wrecked as well as all its parts, debris, or accessories and all appliances, riggings, provisions and goods salvaged, including those jettisoned by such vessels or by vessels in distress, or the proceeds thereof if sold, as well as all documents

found aboard the stranded or wrecked vessel or belonging to it, shall be delivered to the owner or his representatives when claimed by them.

(5) Nothing in this Article shall prejudice any claim for salvage or assistance given to a vessel, its passengers, crew and cargo.

Article 16

Income derived from the operation in international traffic of vessels registered in the State of one Contracting Party shall be exempt in the State of the other Contracting Party from dues or taxes of any kind.

Article 17

(1) Each Contracting Party shall permit members of diplomatic and consular representations of the State of the other Contracting Party entry into its sea ports according to the respective national laws and regulations in force for the purpose of boarding vessels under the flag of their State in order to perform their official or other duties related to crew, cargo and catering for the vessel.

(2) Representations of the shipping companies of such vessels may also obtain same permission issued for each particular visit by the appropriate port authorities in accordance with national laws and regulations.

Article 18

The provisions of the present Agreement shall not affect the rights and obligations of the Contracting Parties arising out of international Conventions on maritime law and shipping which have been accepted by the two Contracting Parties.

Article 19

Any differences concerning the interpretation or implementation of this Agreement shall be settled by direct negotiations between the competent authorities of the Contracting Parties. In case no agreement is reached differences shall be settled through diplomatic channels.

Article 20

(1) This Agreement shall be concluded for an unlimited period.

(2) The present Agreement is subject to approval in accordance with the domestic provisions of the Contracting Parties and shall enter into force thirty days after the exchange of letters notifying the approval.

(3) Any alteration of or amendment to this Agreement shall be agreed upon in writing between the Contracting Parties and shall enter into force according to the procedures laid down in the above paragraph 2.

(4) This Agreement may be denounced in writing by either Contracting Party within a period of twelve months.

In witness thereof the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

Done in Berlin this 13th day of May 1981 in two originals in the English language.

For the Government of the Hellenic Republic	For the Government of the German Democratic Republic
--	--

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

μεταξύ της Κυβερνήσεως της 'Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας επί της 'Εμπορικής Ναυτιλίας.

Ἡ Κυβέρνηση της 'Ελληνικής Δημοκρατίας και ἡ Κυβέρνηση της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας (εφεξῆς ἀναφερόμενες ὡς τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη),

Ἐπιθυμῶντας νὰ ἐνισχύσουν τὴν φιλικὴν σχέσιν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἀναπτύσσοντας τὴν συνεργασίαν τους στὸν τομέα τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας καὶ μὲ τὸ σκοπὸ νὰ συμβάλλουν στὴν ἀνάπτυξη τῆς διεθνούς ναυτιλίας, μὲ δόση τῆς ἀρχῆς τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐμπορικῆς ναυσιπλοίας,

Ἐχοντας ὑπόψιν τους τὴν ἀρχὴν ποὺ καθορίζονται στὸ Διεθνὲς Δίκαιο καὶ ἰδιαίτερα στὶς διεθνεῖς Ναυτιλιακὲς Συμβάσεις στὶς ὁποῖες τὰ δύο Μέρη εἶναι μέλη,

Ἐπιθυμῶντας ν' ἀναπτύξουν τὴν φιλικὴν σχέσιν μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν σύμφωνα μὲ τὴν Τελικὴ Πράξη τοῦ Ἑλσίνκι,

Ἀποφάσισαν νὰ συνάψουν τὴ Συμφωνία αὐτή.

Ἄρθρο 1.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θ' ἀναπτύξουν τὴν συνεργασίαν τους στὸν τομέα τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας μὲ βάση τὰ ἴσα δικαιώματα, τὸ ἀμοιβαῖο ὄφελος καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐμπορικῆς ναυσιπλοίας καὶ θὰ ἀπόσχουν ἀπὸ κάθε πράξη ποὺ θὰ μπορούσε νὰ ἐπηρεάσει τὴν ἀνάπτυξη τῆς διεθνούς ναυτιλίας μὲ βάση τὴν ἀνωτέρω ἀναφερόμενη ἀρχή.

Ἄρθρο 2.

Γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς παρούσας Συμφωνίας:

1) Ὁ ὅρος «πλοῖο τοῦ Κράτους τοῦ ἐνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους» ὑποδηλώνει ὁποιοδήποτε πλοῖο ποὺ εἶναι ἐγγεγραμμένο στὸ Μηλόγιό τοῦ Κράτους αὐτοῦ καὶ φέρει τὴ σημαία τοῦ Κράτους τοῦ Συμβαλλόμενου αὐτοῦ Μέρους.

Ἐντούτοις, ὁ ὅρος αὐτὸς δὲν περιλαμβάνει:

- α) Πολεμικὰ καὶ βοηθητικὰ πλοῖα τοῦ Ναυτικοῦ·
- β) Πλοῖα τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν ἀποκλειστικὰ διοικητικὴ ἢ ρατικὴ ἀποστολή·
- γ) Πλοῖα ἐπιστημονικῆς ἐρευνας·
- δ) Ἀλιευτικὰ πλοῖα.

2) Ὁ ὅρος «μέλος τοῦ πληρώματος» ὑποδηλώνει τὸν πλοίαρχο καὶ ὁποιοδήποτε ἄτομο τὸ ὁποῖο ἀπασχολεῖται πραγματικὰ γιὰ ὑπηρεσίαν στὸ πλοῖο κατὰ τὴ διάρκεια ἐνὸς ταξιδιοῦ σὲ σχέση μὲ τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ περιλαμβάνεται στὴν κατάσταση τοῦ πληρώματος.

3) Ὁ ὅρος «ἀντοπιστὸν» περιλαμβάνει ὁποιοδήποτε μεταφορὰ ἐμπορευμάτων τὰ ὁποῖα, ἀν καὶ συνοδεύονται ἀπὸ φορτωτικὴ συνεχείας καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς προελεύσεως ἢ τοῦ προορισμοῦ τους, μεταφορτώνονται ἅμα ἢ ἕμμεσα στοὺς λιμένες τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Κράτους τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν γιὰ νὰ μεταφερθοῦν σ' ἄλλο λιμάνι τοῦ Κράτους τοῦ διου Συμβαλλόμενου Μέρους. Οἱ ἴδιες διατάξεις ἐφαρμόζονται στὴν περίπτωση ἐπιβατῶν καὶ ἐν ἀκόμῃ ἔχουν εἰσιτήρια συνεχείας.

Ἄρθρο 3.

1) Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀντιποικῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας, θὰ συνεχίσουν τὴν προσπάθειάν τους γιὰ τὴ διατήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν μιᾶς ἀποδοτικῆς σχέσεως μεταξὺ τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν τῶν χωρῶν τους. Εἰδικότερα, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦν νὰ συνεχίσουν τὴν κοινὴν διαβουλεύσιν καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν μεταξὺ τῶν ἀντίστοιχων ἀρμόδιων Ἀρχῶν καὶ νὰ ἐκθαρρύνουν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπαφῶν μεταξὺ τῶν ναυτιλιακῶν ὁργανισμῶν καὶ ἐπιχειρήσεών τους.

2) Οἱ ἀρμόδιες ἀρχὲς τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν εἶναι: — ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
Τὸ Ὑπουργεῖο Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας

— ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας
Τὸ Ὑπουργεῖο Συγκοινωνιῶν τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρο 4.

1) Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦν νὰ ἀκολουθήσουν στὴ διεθνή ναυτιλία τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐλεύθερου καὶ θεμιτοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ εἰδικότερα:

α) Νὰ προάγουν τὴ συμμετοχὴ τῶν πλοίων τους στὸ θαλάσσιο ἐμπόριο μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν Κρατῶν τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν.

β) Νὰ συνεργαστοῦν στὴν ἐξάλειψιν τῶν ἐμποδίων τὰ ὁποῖα θὰ μπορούσαν νὰ παρακωλύουν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θαλάσσιου ἐμπορίου μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν χωρῶν τους.

γ) Πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς ἀποτελεσματικῆς χρησιμοποίησης τῶν πλοίων τους στὸ θαλάσσιο ἐμπόριο μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν Κρατῶν τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν καὶ τῶν λιμένων τῶν τρίτων χωρῶν, νὰ ὑποστηρίξουν μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίσουν τὴ συμμετοχὴ τῶν πλοίων τους στὸ ἐμπόριο αὐτὸ σὲ μιὰ ἐλεύθερη καὶ ἐμπορικὰ ἀνταγωνιστικὴ βάση καὶ ν' ἀπόσχουν ἀπὸ μέτρα καὶ μεθόδους ποὺ ἐμποδίζουν τέτοια συμμετοχὴ.

2) Οἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ δὲν θὰ ἐπηρεάσουν τὸ δικαίωμα τῶν πλοίων τρίτων χωρῶν νὰ μεταστῶν σὲ θαλάσσιο ἐμπόριο μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν.

3) Πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ οἱ ναυτιλιακὲς ἐταιρεῖες ποὺ ἔχουν πλοῖα φέρονται τὴ σημαία τοῦ Κράτους τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν εἶναι ἐλεύθερες νὰ ἐκτελοῦν ἀτομικὲς ἢ μεικτὲς τακτικὲς γραμμὰς ὡς ἐπίσης καὶ νὰ συνάπτουν συμφωνίας μεταξὺ τους πάνω σὲ τεχνικο-οργανωτικὰ καὶ ἐμπορικὰ θέματα.

Ἄρθρο 5.

1) Ἐκαστὸ Συμβαλλόμενο Μέρος θὰ παρέχει: σὲ πλοῖα τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, στὰ πληρώματά τους, στοὺς ἐπιβάτες καὶ στὰ φορτία τὴν ἴδια μεταχείρισιν ποὺ παρέχει στὰ δικά του πλοῖα τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν διεθνή ταξίδια, στὰ πληρώματά τους, στοὺς ἐπιβάτες καὶ στὰ φορτία, ὅταν εἰσέρχονται, παραμένουν ἢ ἀποπλέουν ἀπὸ λιμάνι τοῦ Κράτους τοῦ Συμβαλλόμενου αὐτοῦ Μέρους.

2) Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 θὰ ἰσχύουν γιὰ:

α) ὁποιοδήποτε τέλη καὶ ἐπιβαρύνσεις ποὺ ἐπιβάλλονται ἐκ μέρους ἢ ὑπὲρ τῶν κρατικῶν Ἀρχῶν ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν ὡς ἐπίσης καὶ γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο εἰσπράττονται.

β) ἀγκυροβολία ἢ ἀπαρση, φόρτωση καὶ ἐκφόρτωση πλοίων στὰ λιμάνια ἢ τὰ ἀγκυροβόλια,

γ) πλοήγησιν καὶ ρυμούλκισιν, τὴ χρῆσιν διωρύγων, ἀνυψωτικῶν δεξαμενῶν, γεφυρῶν, σημάτων καὶ φῶτων διαύλων ναυσιπλοίας,

δ) τὴ χρῆσιν γερανῶν, γεφυροπλαστῶν, ἀποθηκῶν, ναυπηγείων, δεξαμενῶν καὶ ἐπισκευαστικῶν ἐσέσεων,

ε) τὸν ἐφοδιασμὸν μὲ καύσιμα, λιπαντικά, νερὸ καὶ τροφές, στ) ἰατρικὴ καὶ ὑγειονομικὴ περίθαλψιν.

3) Οἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν θὰ:

α) ἐφαρμόζονται σὲ λιμάνια μὴ ἀνοικτὰ γιὰ τὴν εἴσοδον ξένων πλοίων·

β) ἐφαρμόζονται σὲ δραστηριότητες, ποὺ ἐπισυλλάσσονται ἀπὸ καθεὶν ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη γιὰ τοὺς ἐθνικοὺς ὀργανισμοὺς ἢ ἐπιχειρήσεις, περιλαμβανομένων ἰστίτερα τῆς ἀντοπιστοῦς, τῆς θαλάσσιας ἀλιείας, τῆς πλοηγῆσεως, τῆς ριμουλκῆσεως, τῆς διαπύσεως καὶ τῆς ναυπηγείσεως·

γ) ἐπηρεάζουν τοὺς κανονισμοὺς ποὺ ἀφοροῦν τὴν εἴσοδον καὶ παραμονὴν ἄλλοδαπῶν·

δ) ὑποχρεώνουν τὸ ἓνα ἢ τὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος νὰ ἐπεκτείνει σὲ πλοῖο τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπαλλαγὰς ἀπὸ ὑποχρεωτικὰς ἀπαιτήσεις πλοηγῆσεως ποὺ παρέχονται στὰ δικά τους πλοῖα.

4) Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θά παρέχουν το ένα στο άλλο μεταχείριση ίδια με εκείνη του πλέον εύνοούμενου Κράτους σ' όλα τα άλλα θέματα που σχετίζονται με τη ναυτιλία.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν θά ισχύουν για πλεονεκτήματα που προέρχονται από την συμμετοχή εκάστου Συμβαλλόμενου Μέρους σε Οικονομική Κοινότητα οποιουδήποτε είδους.

*Άρθρο 6.

Όποιαδήποτε πλοία εκάστου των Κρατών των δύο Συμβαλλόμενων Μερών όταν εισέρχονται σε λιμάνι του Κράτους του άλλου Μέρους με σκοπό την εκφόρτωση μέρους του φορτίου τους μπορούν, σχηματιζόμενα με τους νόμους και τους κανονισμούς της εν λόγω χώρας, να κρατούν στο πλοίο το μέρος εκείνο του φορτίου τους το οποίο προορίζεται για άλλο λιμάνι είτε στην ίδια είτε σε άλλη χώρα ή να το μεταφέρουν σ' άλλο πλοίο, χωρίς να πληρώνουν οποιαδήποτε επιπρόσθετα τέλη, εκτός από εκείνα που επιβάλλονται στα πλοία που φέρουν την εθνική σημαία.

Κατά τον ίδιο τρόπο, οποιαδήποτε πλοία εκάστου των Κρατών των δύο Συμβαλλόμενων Μερών μπορούν να προσεγγίσουν σ' ένα ή περισσότερα λιμάνια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους με σκοπό την παραλαβή ολόκληρου ή μέρους του φορτίου τους που προορίζεται για ξένα λιμάνια, χωρίς να πληρώσουν τέλη άλλα εκτός από αυτά που επιβάλλονται σε παρόμοιες περιπτώσεις στα πλοία που φέρουν την εθνική σημαία.

*Άρθρο 7.

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θά υιοθετήσουν, εντός των ορίων της εθνικής τους νομοθεσίας και των λιμενικών τους κανονισμών ως και των υποχρεώσεων τους κατά το Διεθνές Δίκαιο, όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη διευκόλυνση και επίτευξη της ναυτιλιακής κινήσεως, την πρόληψη περιττών καθυστερήσεων των πλοίων και την κατά το δυνατό επίτευξη και απλοποίηση της διεκπεραίωσης των τελωνειακών και άλλων διαδικασιών που ισχύουν στα λιμάνια.

*Άρθρο 8.

1) Τα έγγραφα τα οποία πιστοποιούν την εθνικότητα των πλοίων, πιστοποιητικά χωρητικότητας και άλλα ναυτιλιακά έγγραφα που εκδίδονται ή αναγνωρίζονται από το ένα των Συμβαλλόμενων Μερών θά αναγνωρίζονται και από το άλλο μέρος.

2) Εκτός της περιπτώσεως αναγκαστικής δικαστικής επιχείσεως πλοία του ενός ή του άλλου Κράτους των Συμβαλλόμενων Μερών δεν μπορούν να έγγραφουν στο Νηολόγιο του άλλου Μέρους χωρίς την υποβολή πιστοποιητικού που να έχει εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές της αρχικής χώρας του πλοίου, το οποίο να δηλώνει ότι το πλοίο έχει εγγραφεί από το Νηολόγιο της χώρας αυτής.

3) Τα πλοία των Κρατών εκάστου των Συμβαλλόμενων Μερών που έχουν νομίμως εκδοθέντα πιστοποιητικά καταμετρήσεως δεν θά υπόκεινται σε νέες καταμετρήσεις στα λιμάνια του Κράτους του άλλου Μέρους και ή χωρητικότητα του πλοίου που σημειούται στο πιστοποιητικό θά λαμβάνεται ως βάση για τον υπολογισμό των λιμενικών τελών οποιουδήποτε είδους ή ονομασίας.

*Άρθρο 9.

1) Έκαστο των Συμβαλλόμενων Μερών θά αναγνωρίζει τα αποδεικτικά ταυτότητας που έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες Αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους για μέλη του πληρώματος τα οποία είναι πολίτες του Κράτους του Συμβαλλόμενου αυτού Μέρους και θά παρέχουν στα πρόσωπα που έχουν τα αποδεικτικά ταυτότητας τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 10 και 11 της Συμφωνίας αυτής, υπό τους όρους που καθορίζονται σ' αυτά. Τα αποδεικτικά αυτά ταυτότητας είναι:

— στην περίπτωση των πολιτών της Ελληνικής Δημοκρατίας Ελληνικό ναυτικό φυλλάδιο ή Ελληνικό διατάγριο

— στην περίπτωση των πολιτών της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας ναυτικό φυλλάδιο της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας

2) Οι διατάξεις των άρθρων 10 και 11 της Συμφωνίας αυτής θά εφαρμόζονται αντιστοίχως για οποιουδήποτε άτομο που δεν είναι πολίτης του Κράτους του ενός ή του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, αλλά έχει αποδεικτικά ταυτότητας σύμφωνα με τις διατάξεις της Συμβάσεως υπ' αριθ. 108 του 1958 του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας που αφορά τα εθνικά αποδεικτικά ταυτότητας των ναυτικών. Τέτοιον αποδεικτικό ταυτότητας θά εκδίδεται από Κράτος το οποίο είναι μέρος σ' αυτή τη Σύμβαση και θά εγγράφει την επανείσοδο του κατόχου στη χώρα ή οποία εξέδωσε τα αποδεικτικά.

3) Οι διατάξεις των άρθρων 10 και 11 της Συμφωνίας αυτής θά εφαρμόζονται, στα πλαίσια των σχετικών εθνικών νόμων και κανονισμών του αντίστοιχου Κράτους των Συμβαλλόμενων Μερών, σε οποιοδήποτε άτομο το οποίο δεν είναι πολίτης της Ελληνικής Δημοκρατίας ή πολίτης της Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας και έχει αποδεικτικό ταυτότητας άλλα από εκείνα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού.

*Άρθρο 10.

1) Οι κάτοχοι αποδεικτικών ταυτότητας ναυτικού τα οποία καθορίζονται στο άρθρο 9 της Συμφωνίας αυτής επιτρέπεται, στην περίπτωση που είναι μέλη του πληρώματος πλοίου του Κράτους του Συμβαλλόμενου Μέρους το οποίο εξέδωσε το αποδεικτικό ταυτότητας, να παραμένουν με προσωρινή άδεια στην πόλη του λιμένος χωρίς θεωρήση κατά τη διάρκεια της παραμονής του σκάφους σε λιμάνι του Κράτους του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, εφόσον ο πλοίαρχος έχει υποβάλει την κατάσταση πληρώματος στις αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με τους κανονισμούς που ισχύουν στο λιμάνι αυτό.

Κατά την αποβίβαση και επιστροφή στο πλοίο, τα αναφερόμενα πρόσωπα υπόκεινται στο συνοριακό και τελωνειακό έλεγχο ο οποίος ισχύει στο λιμάνι αυτό.

2) Οι πλοίαρχοι των εμπορικών πλοίων του Κράτους του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους θά δέχονται από τις τοπικές αρχές του άλλου Μέρους οποιαδήποτε βοήθεια που θά είναι αναγκαία για την επιστροφή των λιποτακτών στα πλοία τους.

Η παράγραφος αυτή δεν εφαρμόζεται στους λιποτακτές οι οποίοι είναι πολίτες του Κράτους όπου λιποτακτούν.

*Άρθρο 11.

1) Οι κάτοχοι αποδεικτικών ταυτότητας ναυτικού, τα οποία καθορίζονται στο άρθρο 9 της παρούσας Συμφωνίας, επιτρέπεται να εισέρχονται ως επιβάτες οποιαδήποτε μεταφορικού μέσου στο έδαφος του Κράτους του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ή να διέρχονται δια του εδάφους τράνζιτο, οποτεδήποτε είναι καθ' όδον προς το πλοίο τους ή κινούνται προς άλλο πλοίο, καθ' όδον προς τη χώρα τους ή κινούμενοι για οποιοδήποτε άλλο λόγο ο οποίος θά έχει εγκριθεί από τις Αρχές αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στη Σύμβαση υπ' αριθ. 108 του 1958 του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας.

2) Σ' όλες τις περιπτώσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού οι ναυτικοί πρέπει να έχουν αντίστοιχες θεωρήσεις του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, οι οποίες θά χορηγούνται από τις αρμόδιες Αρχές το συντομότερο δυνατό.

3) Στην περίπτωση που ο κάτοχος του αποδεικτικού ταυτότητας ναυτικού το οποίο καθορίζεται στο άρθρο 9 της παρούσας Συμφωνίας δεν είναι πολίτης του Κράτους του ενός ή του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, οι θεωρήσεις που καθορίζονται στο άρθρο αυτό για την είσοδο ή διέλευση πρην-

ζιτο διὰ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους θὰ χρηγοῦνται ἐφόσον ἔχει γραπτὴ ἐντολὴ ἢ ὁποία ἔχει ἐκδοθεῖ ἀπὸ τῆς ναυτιλιακῆς ἐταιρείας, τὸν πλοίαρχο τοῦ πλοίου ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο ἐξουσιοδοτημένο ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἡ ἐπιστροφή του στὸ ἔδαφος τοῦ Κράτους τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους τὸ ὁποῖο ἔχει ἐκδώσει τὸ ἀποδεικτικὸ ταυτότητάς ναυτικοῦ εἶναι ἐγγυημένη στὸν κάτοχο τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ.

4) Οἱ ἀλλαγές στὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου τὸ ὁποῖο ἔρρισκεται σὲ λιμάνι τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους θὰ ἀναγράφονται στὴ γλῶσσα τοῦ Κράτους τῆς σημαίας τοῦ ὁποίου φέρει τὸ πλοῖο στὰ σχετικὰ ἐγγράφα τοῦ πλοίου μετὰ τὴν ἡμερομηνία τῆς ἀλλαγῆς.

Ἄρθρο 12.

1) Παρὰ τὶς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 9—11 τῆς παρούσης Συμφωνίας, οἱ κανονισμοὶ οἱ σχετικοὶ μετὰ τὴν εἴσοδο, παραμονὴ καὶ ἀναχώρησι τῶν ἀλλοδαπῶν διατηροῦνται σὲ πλήρη ἰσχὺ στὴν ἐπικράτειαν τῶν Κρατῶν τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν.

2) Ἐκαστοὶ τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνεῖται τὴν εἴσοδο καὶ/ἢ τὴν παραμονὴν στὸ ἔδαφός του σὲ ναυτικούς τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ἀνεπιθύμητους.

Ἄρθρο 13.

1) Τὰ πλοῖα, τὰ πληρώματα, οἱ ἐπιβάτες καὶ τὰ φορτία τοῦ Κράτους τοῦ ἐνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους, ἐνῶ θὰ εἰσέλθουν στὰ χωρικά καὶ ἐσωτερικὰ ὕδατα καὶ μέσα στὰ λιμάνια τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, θὰ ὑπόκεινται, μέχρι τοῦ σημείου πού ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὶς ἰσχύουσες σχετικὲς διεθνεῖς συμβάσεις ἀναφορικὰ μετὰ τὸ δίκαιο τῆς θαλάσσης, στοὺς ἰσχύοντες ἀντίστοιχους ἐθνικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς, εἰδικὰ δὲ στοὺς κανόνες πού ἀφοροῦν τὴν κυκλοφορίαν καὶ ἀσφάλειαν ὡς ἐπίσης καὶ τὴν δημόσια τάξιν, τὴν διέλευσιν συνόρων, τὰ τελωνεῖα, τὸ ξένο συνάλλαγμα, τὴν υγιείαν, τὸν κτηνιατρικὸ καὶ φοροτοπολογικὸ ἔλεγχον καὶ πού ἐκδίδονται ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη σύμφωνα μετὰ τὶς ἀρχὰς τῶν ἀντίστοιχων διεθνῶν συμβάσεων.

2) Ἐνῶ θὰ εἰσέλθουν στὰ χωρικά καὶ ἐσωτερικὰ ὕδατα καὶ μέσα στὰ λιμάνια τοῦ Κράτους τοῦ ἐνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους, τὰ πλοῖα τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους θὰ ὑπόκεινται: στοὺς κανονισμούς οἱ ὁποῖοι ἀφοροῦν τὸν ἐξοπλισμό, τὶς διευκολύνσεις, τὶς συσκευὲς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, τὴν καταμέτρησιν καὶ ἀξιοπλοῖα καὶ οἱ ὁποῖοι ἰσχύουν στὸ Κράτος τῆς σημαίας τους.

3) Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν ἐμποδίζουν τὸ δικαίωμα ἐκάστου Συμβαλλόμενου Μέρους νὰ ἐπιθεωρεῖ πλοῖα εὐρισκόμενα σὲ λιμάνι τοῦ Κράτους τους γιὰ νὰ δεδαιωθεῖ ὅτι συμμορφοῦνται μετὰ τοὺς κανόνες τῶν διεθνῶν Συμβάσεων πού ἰσχύουν σχετικὰ μετὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ναυσιπλοΐας καὶ τὴν προστασίαν τοῦ θαλάσσιου περιβάλλοντος τὶς ὁποῖες ἔχουν ἀποδεχθεῖ καὶ τὰ δύο Συμβαλλόμενα Μέρη.

Ἄρθρο 14.

1) Οἱ δικαστικὲς ἀρχαὲς τοῦ ἐνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους δὲν θὰ προδύν σὲ καμία δικαστικὴ ἐνέργεια ἀστικῆς φύσεως πού ἀφορᾷ σύμβαση ἐργασίας μέλους τοῦ πληρώματος πλοίου τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2) Στὴν περίπτωσιν πού ἓνα μέλος τοῦ πληρώματος τοῦ Κράτους τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν διαπράξει ἀδίκημα στὸ πλοῖο ἐνῶ τὸ πλοῖο βρίσκεται στὰ ἐσωτερικὰ ὕδατα τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, οἱ Ἀρχαὲς τοῦ ἄλλου Μέρους δὲν θὰ διώξουν αὐτὸ χωρὶς τὴν συναίνεσιν τῶν ἀρμόδιων διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν Ἀρχῶν τῆς χώρας τῆς σημαίας τοῦ σκάφους, ἐκτὸς ἐάν:

α) οἱ συνέπειες τοῦ ἀδικήματος ἐκτείνονται στὸ ἔδαφος τοῦ πρᾶκτου Κράτους ἢ

β) τὸ ἀδίκημα εἶναι τέτοιο ὥστε νὰ διαταράσσει τὴν δημόσια τάξιν ἢ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πρᾶκτου Κράτους ἢ

γ) ἡ ποινικὴ διώξις εἶναι ἀναγκαία στὴν προσπάθειαν κατὰ τῆς ἀπαιτούμενης δικαιοσύνης τῶν ναυαγιστῶν.

Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς θὰ γίνεται γνωστοποίησις τὸ συντομότερον δυνατόν στις ἀρμόδιες διπλωματικὲς ἢ προξενικὲς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους τῆς σημαίας τοῦ πλοίου.

3) Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ δὲν ἐπηρεάζουν τὰ δικαιώματα ἐλέγχου καὶ ἐρευνας, τὰ ὁποῖα ἔχουν οἱ Ἀρχαὲς ἐκάστου τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν κατὰ τὴν ἐθνικὴν τους νομοθεσίαν.

Ἄρθρο 15.

1) Ἐὰν ἓνα πλοῖο τοῦ Κράτους ἐνὸς τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν ναυαγήσει, ἐξοικεῖλαι, προσπράξει ἢ ὑποστῇ ὁποιοδήποτε ἄλλο ἀτύχημα σὲ μικρὴ ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν ἀκτὴν τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, τὸ πλοῖο καὶ τὸ φορτίο θὰ ἀπολαύουν στὸ ἔδαφος τοῦ Κράτους τοῦ τελευταίου Μέρους τὴν ἴδια μεταχείρισιν πού παρέχεται σὲ ἐθνικὸ πλοῖο καὶ φορτίο.

2) Στὸ πλήρωμα καὶ στοὺς ἐπιβάτες ὡς ἐπίσης καὶ στὸ ἴδιον τὸ πλοῖο καὶ στὸ φορτίο του θὰ παρέχεται, ἀνὰ πάσα στιγμὴν, βοήθεια καὶ ἀρωγὴ στὸν ἴδιον βαθμὸ ὅπως στὴν περίπτωση ἐθνικοῦ πλοίου.

3) Τὸ φορτίο καὶ τὰ εἶδη πού ἐκφορτώνονται ἢ διασώζονται ἀπὸ τὸ πλοῖο πού καθορίζεται στὴν παράγραφο 1 τοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ, ἐφόσον δὲν παραδίδονται γιὰ χρῆσιν ἢ κατανάλωσιν στὸ ἔδαφος τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, δὲν θὰ ὑπόκεινται σὲ τελωνειακοὺς δασμούς.

4) Τὸ πλοῖο πού ἔχει ἐξοικεῖλαι ἢ ναυαγήσει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλα του τὰ μέρη, συντρίμματα ἢ ἐξοπλισμοὶ καὶ ὅλες οἱ συσκευαί, ἐξαρτισμοί, πρόμηθειες καὶ ἐμπορεύματα πού ἔχουν διασωθεῖ, περιλαμβανομένων καὶ αὐτῶν πού ἔχουν ἀπορριφθεῖ ἀπὸ τέτοια πλοῖα ἢ ἀπὸ πλοῖα εὐρισκόμενα σὲ κίνδυνον, ἢ τὸ προϊόν τῆς πωλήσεώς τους ἐὰν ἐπωλήθησαν, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ ἐγγράφα πού βρέθηκαν στὸ πλοῖο πού ἔχει ἐξοικεῖλαι ἢ ναυαγήσει ἢ τὰ ὁποῖα ἀνήκουν σ' αὐτό, θὰ παραδίδονται στὸν ἰδιοκτήτη ἢ στοὺς ἀντιπροσώπους του ὅταν ζητοῦνται ἀπ' αὐτοὺς.

5) Τίπτεν σ' αὐτὸ τὸ ἀρθρο δὲν θὰ προδικάζει ὁποιαδήποτε ἀπαιτήσιν γιὰ διάσωσιν ἢ ἀρωγὴν πού ἔχει δοθεῖ στὸ πλοῖο, στοὺς ἐπιβάτες του, στὸ πλήρωμα καὶ στὸ φορτίο.

Ἄρθρο 16.

Ἐσοδα προσερχόμενα ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν στὸ διεθνὲς ἐμπόριο πλοίων τὰ ὁποῖα εἶναι νηολογημένα στὸ Κράτος τοῦ ἐνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους θὰ εἶναι ἀπαλλαγμένα στὸ Κράτος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τέλη ἢ φόρους ὁποιοδήποτε εἶδους.

Ἄρθρο 17.

1) Ἐκαστοὶ Συμβαλλόμενος Μέρους θὰ ἐπιτρέψει στὰ μέλη τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ἀντιπροσωπειῶν τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους τὴν εἴσοδον στοὺς θαλάσσιους λιμένες του σύμφωνα μετὰ τοὺς ἀντίστοιχους ἐθνικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς πού ἰσχύουν, πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς ἐπιβιβάσεως σὲ πλοῖα πού φέρουν τὴν σημαίαν τοῦ Κράτους τους γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιστημῶν ἢ ἄλλων καθήκοντων τους πού ἔχουν σχέση μετὰ τὸ πλήρωμα, τὸ φορτίο καὶ τὴν τροφοδοσίαν τοῦ πλοίου.

2) Οἱ ἀντιπροσωπεῖς τῶν ναυτιλιακῶν ἐταιρειῶν τῶν πλοίων τούτων μποροῦν ἐπίσης νὰ παίρουν τὴν ἴδια ἔδωκα, ἢ ὁποία θὰ ἐκδίδεται γιὰ κάθε συγκεκριμένη ἐπίσκεψιν ἀπὸ τὶς ἀρμόδιες λιμενικὲς ἀρχὰς σύμφωνα μετὰ τοὺς ἐθνικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς.

Ἄρθρο 18.

Οἱ διατάξεις τῆς Συμφωνίας αὐτῆς δὲν θὰ ἐπηρεάζουν τὰ δικαιώματα καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν πού ἀπορρέουν ἀπὸ διεθνεῖς συμβάσεις τοῦ δικαίου τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ναυτιλίας οἱ ὁποῖες ἔχουν γίνει ἀποδεκτικὲς ἀπὸ τὰ δύο Συμβαλλόμενα Μέρη.

Ἄρθρο 19.

Ὅποιοιδήποτε διαφορὲς πού ἀφοροῦν τὴν ἐρμηνείαν ἢ ἐφαρμογὴν τῆς Συμφωνίας αὐτῆς θὰ διευθετοῦνται μετὰ ἀμεσότητας διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν ἀρμόδιων Ἀρχῶν τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν. Σὲ περίπτωσιν πού δὲν ἐπιτυγχέται συμ-

φωνία οι διαφορές θα διευθετούνται δια της διπλωματικής οδού.

***Άρθρο 20.**

1) Η Συμφωνία αυτή συνάπτεται για άπεριόριστο χρόνο.
2) Η παρούσα Συμφωνία υπόκειται σε έγκριση σύμφωνα με τις εσωτερικές διατάξεις των Συμβαλλόμενων Μερών και θα τεθεί σε ισχύ τριάντα μέρες μετά την ανταλλαγή επιστολών που να γνωστοποιούν την έγκριση.

3) Οποιαδήποτε μεταβολή ή τροποποίηση της Συμφωνίας αυτής θα συμφωνείται γραπτώς μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών και θα αρχίζει να ισχύει σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στην άνωτέρω παράγραφο 2.

4) Η Συμφωνία αυτή μπορεί να καταργηθεί γραπτώς από το ένα ή το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος εντός 12 μηνών.

Εις πίστωση των άνωτέρω, οι υπογράφοντες δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους υπογράψαν τη Συμφωνία αυτή.

Έγινε στο Βερολίνο στις 13 Μαΐου 1981 σε δύο πρωτότυπα στην αγγλική γλώσσα.

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Για την Κυβέρνηση της
Ελληνικής Δημοκρατίας

ΟΣΚΑΡ ΦΙΣΣΕΡ

Για την Κυβέρνηση της
Γερμανικής Λαϊκής Δημοκρατίας

***Άρθρο δεύτερο.**

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 14 Ιουνίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 16 Ιουνίου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ